

ADEM ZAPLLUZHA

**KUR KYÇEN YJET E
HARRESËS**

ADEM ZAPLLUZHA

**KUR KYÇEN YJET E
HARRESËS**

Redaktor:
Bedri Neziri

Recensent :
Juljana Mehmeti

Lektor:
Veli Veliu

Piktura në ballinë :

Besim Lutolli - Beci

Redaktor:
Bedri Neziri

Recensent :
Juljana Mehmeti

Lektor:
Veli Veliu

Piktura në ballinë :

Besim Lutolli - Beci

ADEM ZAPLLUZHA

KUR KYÇEN YJET E HARRESËS

Shtëpia botuese
TRENDI
Prishtinë 2019

ADEM ZAPLLUZHA

KUR KYÇEN YJET E HARRESËS

Shtëpia botuese
TRENDI
Prishtinë 2019

Kyçje e harresës për të rizgjuar të pathënat e autorit Adem Zaplluzha

Nga Juljana Mehmeti

Autori Zaplluzha vjen këtë radhë përpara lexuesit me vëllimin më të ri poetik “Kur kyçen yjet e harresës” vëllim që hedh dritë mbi risinë e poezisë së tij dhe krijon hapësira e dimensione të tjera për jetën. Që në fillim autori të grish me titullin e librit, një titull që në mënyre anaforike shpreh kyçjen ose përmbylljen e harresës për të ndezur dritën e kujtesës, këtë rreze që përmbledh gjithë gjurmët e jetës, kapërcyer nëpër mbështjelljen nostalgji mes dimrave të zbardhur e thinjur, por dhe rilindjes së pranverave të shpresës. Përvoja e krijuar dhe mjeshtëria e fjalës prekin me frymë muzash, të bëjnë ta lexosh me një frymë e të ndiesh pezmin e një kreativiteti gjithmonë në rritje. Tematika e poezisë së këtij autori kap kufij të shumtë filozofie e psikologjie, por në këtë vëllim ai përqëndrohet tek larmia jetë, me gjithë ovacionet e saj, dhe me mesazhin e madh se e nesërmja i takon atyre që e kanë shkruar atë. Duke lexuar poezitë e këtij

Kyçje e harresës për të rizgjuar të pathënat e autorit Adem Zaplluzha

Nga Juljana Mehmeti

Autori Zaplluzha vjen këtë radhë përpara lexuesit me vëllimin më të ri poetik “Kur kyçen yjet e harresës” vëllim që hedh dritë mbi risinë e poezisë së tij dhe krijon hapësira e dimensione të tjera për jetën. Që në fillim autori të grish me titullin e librit, një titull që në mënyre anaforike shpreh kyçjen ose përmbylljen e harresës për të ndezur dritën e kujtesës, këtë rreze që përmbledh gjithë gjurmët e jetës, kapërcyer nëpër mbështjelljen nostalgji mes dimrave të zbardhur e thinjur, por dhe rilindjes së pranverave të shpresës. Përvoja e krijuar dhe mjeshtëria e fjalës prekin me frymë muzash, të bëjnë ta lexosh me një frymë e të ndiesh pezmin e një kreativiteti gjithmonë në rritje. Tematika e poezisë së këtij autori kap kufij të shumtë filozofie e psikologjie, por në këtë vëllim ai përqëndrohet tek larmia jetë, me gjithë ovacionet e saj, dhe me mesazhin e madh se e nesërmja i takon atyre që e kanë shkruar atë. Duke lexuar poezitë e këtij

autori ndeshemi me natën tinëzare,
misticizmin dhe hijen e saj që fsheh
pamundësi mërmërimash e mendimesh që
flenë tisit të errët, për tu zgjuar vrikthi e të
klithmojnë frymëmarrjen e trazuar, shikimin
e verbër, hapësirën e kufizuar, që fsheh
ngjyrat e përndezura e vdes një flutur të
bardhë. Metaforat e përdorura dhe nocioni i
ndjekur paskohës e bëjnë poezinë
enigmatike, tërheqëse dhe e njehsojnë një me
shpirtin krijues. Poetët janë të tillë, dinë ta
ngrehin fjalën në hit, t'i japin asaj gjithë
kuptimin dhe vlerën e duhur, por dhe të
gërmëzojnë gjurmët e kohës, e cila kalon
trazimit jetë por dhe dritës e mundësisë për ta
deshifruar atë. Ky është libri i 165- të i këtij
autori, libër që krijon një sofër të gjerë
poetike dhe kapërcen nëpër shumë labirinte,
por ajo që vihet re është struktura poetike e
konsoliduar dhe shtrirja e mendimit sipas
konceptit metafizik dhe arsye e ndërgjegjjes
njerëzore.

“Të lutem zgjatma dorën
Të mbështetem për hijen tënde

autori ndeshemi me natën tinëzare,
misticizmin dhe hijen e saj që fsheh
pamundësi mërmërimash e mendimesh që
flenë tisit të errët, për tu zgjuar vrikthi e të
klithmojnë frymëmarrjen e trazuar, shikimin
e verbër, hapësirën e kufizuar, që fsheh
ngjyrat e përndezura e vdes një flutur të
bardhë. Metaforat e përdorura dhe nocioni i
ndjekur paskohës e bëjnë poezinë
enigmatike, tërheqëse dhe e njehsojnë një me
shpirtin krijues. Poetët janë të tillë, dinë ta
ngrehin fjalën në hit, t'i japin asaj gjithë
kuptimin dhe vlerën e duhur, por dhe të
gërmëzojnë gjurmët e kohës, e cila kalon
trazimit jetë por dhe dritës e mundësisë për ta
deshifruar atë. Ky është libri i 165- të i këtij
autori, libër që krijon një sofër të gjerë
poetike dhe kapërcen nëpër shumë labirinte,
por ajo që vihet re është struktura poetike e
konsoliduar dhe shtrirja e mendimit sipas
konceptit metafizik dhe arsye e ndërgjegjjes
njerëzore.

“Të lutem zgjatma dorën
Të mbështetem për hijen tënde

Nëse vdes mbi këto dallgë të zeza
Nuk dua që të përfundoj tragjikisht
Kënga e mjellmës së bardhë”
Nëse shikojmë kurbën e këtyre vargjeve aty
ndeshim hijen dhe dallgët, vdekjen dhe
shëmbëlltyrën e bardhë, kontrast që kalon në
dualizmin jetë dhe pasjetë, por mbetur
përherë në krahët e një mjellme, një finese
dhe fluturimi në më të kaltrin qiell, apo
baritur si një velë e përkundur nga era
kthjelltësisë ujë. Fantazia dhe imazhi i
përdorur ngre fuqinë e vargut, e bën atë më
thirrmues, më elokuent dhe kështu përmes
formave gati surreale ndjek vizionin e një
memorie që rend e rend, shpërthen portat e
kyçura dhe rihap të tjera porta diejsh.
“Nëse jam i padukshëm
Mos më krahaso me pluhurin
Nga ashti im i pathyeshëm
Mbinë
Dhe kanë mbirë rrapet”
Enigma lakonizon dhe shpërndalet në trajtë
pluhuri kozmosit të vetëdijes, kësaj hapësire
që djeg zjarrin në bishta kometash e shndrit
atë botë që ngrihet brezni pas breznish, por

Nëse vdes mbi këto dallgë të zeza
Nuk dua që të përfundoj tragjikisht
Kënga e mjellmës së bardhë”
Nëse shikojmë kurbën e këtyre vargjeve aty
ndeshim hijen dhe dallgët, vdekjen dhe
shëmbëlltyrën e bardhë, kontrast që kalon në
dualizmin jetë dhe pasjetë, por mbetur
përherë në krahët e një mjellme, një finese
dhe fluturimi në më të kaltrin qiell, apo
baritur si një velë e përkundur nga era
kthjelltësisë ujë. Fantazia dhe imazhi i
përdorur ngre fuqinë e vargut, e bën atë më
thirrmues, më elokuent dhe kështu përmes
formave gati surreale ndjek vizionin e një
memorie që rend e rend, shpërthen portat e
kyçura dhe rihap të tjera porta diejsh.
“Nëse jam i padukshëm
Mos më krahaso me pluhurin
Nga ashti im i pathyeshëm
Mbinë
Dhe kanë mbirë rrapet”
Enigma lakonizon dhe shpërndalet në trajtë
pluhuri kozmosit të vetëdijes, kësaj hapësire
që djeg zjarrin në bishta kometash e shndrit
atë botë që ngrihet brezni pas breznish, por

që thellë në rrënjët e saj ka dhimbjen dhe gjakun e atyre që janë flijuar për ta blatur atë. Simboli i rrapit, i qëndresë kanë rrënjë në asht të pathyeshëm, që ushqen poret nga indet më të thella dhe lartëson një obelisk që përkund degët dhe prek qiellin më të lartë. Pavarësisht se autori e ka ndarë vëllimin poetik në tre cikle poezitë ndjekin një bosht të mirëpërcaktuar dhe me idetë se gjithçka parafytyruese kalon përmes syve dhe ngelet e rrënjëzohet në memorie.

“Shikojmë përtej dritës

Të arratiset nga vetvetja

Është vetëm hija e jote

Ledhatonte lëkurën e saj të lakuriqe

Ku shtrihem si dua unë

Kur ndizen qirinjtë e kujtesës”

Kjo është dhe poezia që titullon gjithë vëllimin poetik, “Kur kyçen yjet e harresës”, shkyçje që autori e realizon përmes dritës, arratisjes nga vetvetja në kërkim të gjithë kuptimësisë jetë, dhe në promemorial të plotë ai i ndez qirinjtë e kujtesës, të fjalëve të përndritura që ndriçon shpirtin dhe shkruan të pathënat e mëdha.

që thellë në rrënjët e saj ka dhimbjen dhe gjakun e atyre që janë flijuar për ta blatur atë. Simboli i rrapit, i qëndresë kanë rrënjë në asht të pathyeshëm, që ushqen poret nga indet më të thella dhe lartëson një obelisk që përkund degët dhe prek qiellin më të lartë. Pavarësisht se autori e ka ndarë vëllimin poetik në tre cikle poezitë ndjekin një bosht të mirëpërcaktuar dhe me idetë se gjithçka parafytyruese kalon përmes syve dhe ngelet e rrënjëzohet në memorie.

“Shikojmë përtej dritës

Të arratiset nga vetvetja

Është vetëm hija e jote

Ledhatonte lëkurën e saj të lakuriqe

Ku shtrihem si dua unë

Kur ndizen qirinjtë e kujtesës”

Kjo është dhe poezia që titullon gjithë vëllimin poetik, “Kur kyçen yjet e harresës”, shkyçje që autori e realizon përmes dritës, arratisjes nga vetvetja në kërkim të gjithë kuptimësisë jetë, dhe në promemorial të plotë ai i ndez qirinjtë e kujtesës, të fjalëve të përndritura që ndriçon shpirtin dhe shkruan të pathënat e mëdha.

Cikli i parë
Kur kyçen yjet e harresës

Cikli i parë
Kur kyçen yjet e harresës

PËRSE BËZANË SI NATA E VERBËR

Përse bëzan si nata tinëzare
Kjo heshtje që të shkallmon
Rrënjët i ka te kujtesa
Përse bëzan si qyqet lakuriqe
Jam ngopur me klithmat e myshqeve

Pak nga pak kanë filluar
Të vdesin rrënjët
Gjethet nuk marrin frymë
Kjo frymëmarrje e trazuar
Po i çmend lulet e fishkura në saksi

Përse bëzan si nata e verbër
Në mua po zgjohen kujtimet
Po zgjohen shtërgjet
Nga një udhëtim i largët e i përgjumur
Përse po hesht si nata e vetmuar

Sonte hapësirën e varfër
Verboi pluhuri kozmik
Një shi i dyshimtë rigoj nëpër kujtesë
Përse ti bëzan kaq mizorisht
Kur vdesin fluturat e kaltra

PËRSE BËZANË SI NATA E VERBËR

Përse bëzan si nata tinëzare
Kjo heshtje që të shkallmon
Rrënjët i ka te kujtesa
Përse bëzan si qyqet lakuriqe
Jam ngopur me klithmat e myshqeve

Pak nga pak kanë filluar
Të vdesin rrënjët
Gjethet nuk marrin frymë
Kjo frymëmarrje e trazuar
Po i çmend lulet e fishkura në saksi

Përse bëzan si nata e verbër
Në mua po zgjohen kujtimet
Po zgjohen shtërgjet
Nga një udhëtim i largët e i përgjumur
Përse po hesht si nata e vetmuar

Sonte hapësirën e varfër
Verboi pluhuri kozmik
Një shi i dyshimtë rigoj nëpër kujtesë
Përse ti bëzan kaq mizorisht
Kur vdesin fluturat e kaltra

KËNGA E MJELLMËS SË BARDHË

Mos më shiko me sy të huaj
Unë jam, një kokërr pluhuri
Ose një vizion i dyshimtë
Që kohë pas kohe
Tretim si kripa në ujë

Jam miku dhe dashnori i myshqeve
Shikoj se si hëna fundoset
Në shpirtin e gjelbërimit
Dhe sërish
Ngritët si një flutur e verdhë në hapësirë

Mos më shiko si drurin pa gjethe
Në mua gjithmonë gjethojnë
Stinët e vdekura
Gjethojnë disa lloje lulesh
Që nuk çelin asnjëherë në dimër

Të lutem zgjatma dorën
Të mbështetem për hijen tënde
Nëse vdes mbi këto dallgë të zeza
Nuk dua që të përfundoj tragjikisht
Kënga e mjellmës së bardhë

KËNGA E MJELLMËS SË BARDHË

Mos më shiko me sy të huaj
Unë jam, një kokërr pluhuri
Ose një vizion i dyshimtë
Që kohë pas kohe
Tretim si kripa në ujë

Jam miku dhe dashnori i myshqeve
Shikoj se si hëna fundoset
Në shpirtin e gjelbërimit
Dhe sërish
Ngritët si një flutur e verdhë në hapësirë

Mos më shiko si drurin pa gjethe
Në mua gjithmonë gjethojnë
Stinët e vdekura
Gjethojnë disa lloje lulesh
Që nuk çelin asnjëherë në dimër

Të lutem zgjatma dorën
Të mbështetem për hijen tënde
Nëse vdes mbi këto dallgë të zeza
Nuk dua që të përfundoj tragjikisht
Kënga e mjellmës së bardhë

KUR MË NGUFAT KUJTESA

Dëgjoje zërin e shiut
Duke rrjedhur ullukëve të ndryshkur
Dëgjo se si ulurin gjethi i fishkur
Myshqet ka kohë që kanë vdekur
Në shpirtin e drurit gjembor
Po ringjallet kujtesa e vdekur

Mbrëmë ishin çmendur rrënjët
Nga gjethet e vrara
Si rrëshira pikonte trishtimi
I kohës së vdekjeve
Kurse nga etja
I përpive dallgët më të rrepta të detit

I përpive dhe ike tok me kujtesën
Na i lë peng fluturat e djegura
Dhe këngën e mjellmës
Në kepin e shpirtit
Si të dalë nga kjo harresë
Kur më zë frymën kujtesa

KUR MË NGUFAT KUJTESA

Dëgjoje zërin e shiut
Duke rrjedhur ullukëve të ndryshkur
Dëgjo se si ulurin gjethi i fishkur
Myshqet ka kohë që kanë vdekur
Në shpirtin e drurit gjembor
Po ringjallet kujtesa e vdekur

Mbrëmë ishin çmendur rrënjët
Nga gjethet e vrara
Si rrëshira pikonte trishtimi
I kohës së vdekjeve
Kurse nga etja
I përpive dallgët më të rrepta të detit

I përpive dhe ike tok me kujtesën
Na i lë peng fluturat e djegura
Dhe këngën e mjellmës
Në kepin e shpirtit
Si të dalë nga kjo harresë
Kur më zë frymën kujtesa

KYÇI YJET E HARRESËS

Nëse nuk ke se çfarë të bësh
Në këtë sterrë
Kyçi yjet
Le të ma ndriçojnë kujtesën
Mbrëmë Harrova se kush jam

Yllin tim e vranë gjahtarët
Kullotat mbetën të vetmuara
Asnjë dele e bardhë
Nuk blegëronte
Në kujtesën time të lënduar

Përse dole nga ëndrra ime
Kjo natë e gjatë po m'i shkul flokët
Çfarë të bëj me duart e mia
Ka disa vjet
Që nuk çelin asnjë lule

Të thashë kyçi yjet e shkyçura
Ndoshta rilindin për së dyti
Meteorët me bisht
Kur kyçen yjet e harresës
Të lutem më lehtëso edhe njëherë

KYÇI YJET E HARRESËS

Nëse nuk ke se çfarë të bësh
Në këtë sterrë
Kyçi yjet
Le të ma ndriçojnë kujtesën
Mbrëmë Harrova se kush jam

Yllin tim e vranë gjahtarët
Kullotat mbetën të vetmuara
Asnjë dele e bardhë
Nuk blegëronte
Në kujtesën time të lënduar

Përse dole nga ëndrra ime
Kjo natë e gjatë po m'i shkul flokët
Çfarë të bëj me duart e mia
Ka disa vjet
Që nuk çelin asnjë lule

Të thashë kyçi yjet e shkyçura
Ndoshta rilindin për së dyti
Meteorët me bisht
Kur kyçen yjet e harresës
Të lutem më lehtëso edhe njëherë

NË VAZON E KUJTIMEVE TË ERËS

Nëse jam i padukshëm
Mos më krahaso me pluhurin
Nga ashti im i pathyeshëm
Mbin
Dhe kanë mbirë rrapet

Shiko se si gjethojnë sytë e mi
Në rrënjët e rrapit shekullor
Lulet marrin frymë
Nën lëkurën time
Kurse ti më krahason me pluhurin

Vepro si të duash
Laji këmbët e tua të palara
Me djersën e luleve
Aroma do mbetet si peng i pashlyeshëm
Nën lëkurën tënde të zbehtë

Mos të lutem
Mos kujto se i shëmbëllez harresës
Unë jam gjethi dhe rrënja
Në vazon e kujtimeve të erës
Kurse ti ende më krahason me pluhurin

NË VAZON E KUJTIMEVE TË ERËS

Nëse jam i padukshëm
Mos më krahaso me pluhurin
Nga ashti im i pathyeshëm
Mbin
Dhe kanë mbirë rrapet

Shiko se si gjethojnë sytë e mi
Në rrënjët e rrapit shekullor
Lulet marrin frymë
Nën lëkurën time
Kurse ti më krahason me pluhurin

Vepro si të duash
Laji këmbët e tua të palara
Me djersën e luleve
Aroma do mbetet si peng i pashlyeshëm
Nën lëkurën tënde të zbehtë

Mos të lutem
Mos kujto se i shëmbëllez harresës
Unë jam gjethi dhe rrënja
Në vazon e kujtimeve të erës
Kurse ti ende më krahason me pluhurin

ASNJË NJERI NUK PASHË RRUGËVE

Nëse të mundojnë dyshimet
Shiko njëherë në drejtim të kodrinës
Shiko atje lart në maja
Ku prehen rrapet
E djepave të atdheut

Ne nuk erdhëm rastësisht
Në këtë tokë
Ishim dhe do jemi këtu gjithmonë
Në degët e thyera të mjegullave
Derisa merr frymë gjethi i verdhë

Mbi flokët e mia të thinjura
Mbrëmë pjalmoi një lloj bryme
Ishte një natë e mistershme
Nëpër ullukët e çative
Dënesën me mallëngjim shirat

Asnjë njeri nuk pashë rrugëve
Lumëbardhi ishte aq i vetmuar
Sa që i shkulte flokët
I shkulte ashtu siç i shkulnin burrat
Dhe i grithnin fytyrat në kohëra zezonash

ASNJË NJERI NUK PASHË RRUGËVE

Nëse të mundojnë dyshimet
Shiko njëherë në drejtim të kodrinës
Shiko atje lart në maja
Ku prehen rrapet
E djepave të atdheut

Ne nuk erdhëm rastësisht
Në këtë tokë
Ishim dhe do jemi këtu gjithmonë
Në degët e thyera të mjegullave
Derisa merr frymë gjethi i verdhë

Mbi flokët e mia të thinjura
Mbrëmë pjalmoi një lloj bryme
Ishte një natë e mistershme
Nëpër ullukët e çative
Dënesën me mallëngjim shirat

Asnjë njeri nuk pashë rrugëve
Lumëbardhi ishte aq i vetmuar
Sa që i shkulte flokët
I shkulte ashtu siç i shkulnin burrat
Dhe i grithnin fytyrat në kohëra zezonash

NGA DRITARJA SHIKOJ KOPSHTIN E FËMIJËRISË

Në fushën e mëllenjave
Çdo largësi e humb nocionin e saj
Nën rrënjët e myshqeve
Qenkan fshehur
Fluturat e verdha të fëmijërisë

Larg diku larg në horizont
Shpërfaqen vallet delikate të mjegullave
Vallëzojnë edhe shirat
Bryma e verdhë
I lëshon rrënjët e saja në hapësirë

Dy zogj të plagosur
I lëpijnë plagët njëri-tjetrit
Një krah i shëndoshë
Me dhembje shëron
Krahun e këputur të dritës

Nga dritarja shikoj kopshtin e fëmijërisë
Shikoj kah tretet në harresë
Sërish dy zogj të plagosur
Ia lëpin plagët njëri-tjetrit
Derisa mjegullat mbulojnë tokën

NGA DRITARJA SHIKOJ KOPSHTIN E FËMIJËRISË

Në fushën e mëllenjave
Çdo largësi e humb nocionin e saj
Nën rrënjët e myshqeve
Qenkan fshehur
Fluturat e verdha të fëmijërisë

Larg diku larg në horizont
Shpërfaqen vallet delikate të mjegullave
Vallëzojnë edhe shirat
Bryma e verdhë
I lëshon rrënjët e saja në hapësirë

Dy zogj të plagosur
I lëpijnë plagët njëri-tjetrit
Një krah i shëndoshë
Me dhembje shëron
Krahun e këputur të dritës

Nga dritarja shikoj kopshtin e fëmijërisë
Shikoj kah tretet në harresë
Sërish dy zogj të plagosur
Ia lëpin plagët njëri-tjetrit
Derisa mjegullat mbulojnë tokën

MBRËMË NUK PATA KOHË

Nëse duhet të ecësh mos u ndalë
Vazhdo përpara
Shikoje dritën që buron nga errësira
Dy duar të lodhura
Mbështeten për trungun e kujtesës

Të thashë shikoje dritën vezulluese
Syrin që buron nga shkëmbi
Lulet kurrë nuk rriten te mjegullat
Mjafton vetëm një vazo prej deltine
Që të ndryshoj frymëmarrja e kërcellit

Mbrëmë nuk pata çfarë të bëj
Gjatë tërë kohës pa ndërprerë
Përtypa errësirën
Përtypa si kau i moshuar
Dhembjen e drurit që rritej në shtrojerë
Prishtinë, 12 shkurt 2018

MBRËMË NUK PATA KOHË

Nëse duhet të ecësh mos u ndalë
Vazhdo përpara
Shikoje dritën që buron nga errësira
Dy duar të lodhura
Mbështeten për trungun e kujtesës

Të thashë shikoje dritën vezulluese
Syrin që buron nga shkëmbi
Lulet kurrë nuk rriten te mjegullat
Mjafton vetëm një vazo prej deltine
Që të ndryshoj frymëmarrja e kërcellit

Mbrëmë nuk pata çfarë të bëj
Gjatë tërë kohës pa ndërprerë
Përtypa errësirën
Përtypa si kau i moshuar
Dhembjen e drurit që rritej në shtrojerë
Prishtinë, 12 shkurt 2018

AVIONËT TEJ OQEANIK

Para nesh ishte një gjysmë drite
Dhe gjysmë errësire
Flutura e drunjtë
Kishte mbetur në mes të rrugës
S' fluturoi kah drita
Injoroi errësirën

Të thashë se ishte një kohë asnjane
Përgjysmoheshin gjërat
Këputeshin krahët e djegura
Të fluturave të verdha
Avionët tej oqeanik
I kishin humbur itineraret

Pak më vonë kur zbriti mugëtira
Një kohë të gjatë
Nuk mejtën krakëllimat e çafkave
Avulli i dendur i ujit të kripur
Çohet në qiell çohet ngadalë
Si lëvizjet e sëmura të një oktopodi

AVIONËT TEJ OQEANIK

Para nesh ishte një gjysmë drite
Dhe gjysmë errësire
Flutura e drunjtë
Kishte mbetur në mes të rrugës
S' fluturoi kah drita
Injoroi errësirën

Të thashë se ishte një kohë asnjane
Përgjysmoheshin gjërat
Këputeshin krahët e djegura
Të fluturave të verdha
Avionët tej oqeanik
I kishin humbur itineraret

Pak më vonë kur zbriti mugëtira
Një kohë të gjatë
Nuk mejtën krakëllimat e çafkave
Avulli i dendur i ujit të kripur
Çohet në qiell çohet ngadalë
Si lëvizjet e sëmura të një oktopodi

MYSHQET I NDËRRUAN NGJYRAT

Përsosmëria e fjalës nuk ekziston
Kurse gjuha trashej
Nga urrejtja
Ti mungove atë ditë
Kur qielli i numëronte yjet kah këputeshin

Si bryma e verdhë binte shiu
I fjalëve
Për kë i thure thashethemet
Kush ishte në kokën tënde
Që aq shumë kishte dhembje

Kaluan disa dekada të brishta
Sa e sa ujë rrodhi nën urat e qytetit
E kush e di se sa herë
Myshqet ndërruan ngjyrat
Dhe kurrë nuk e gjetën fjalën e duhur

MYSHQET I NDËRRUAN NGJYRAT

Përsosmëria e fjalës nuk ekziston
Kurse gjuha trashej
Nga urrejtja
Ti mungove atë ditë
Kur qielli i numëronte yjet kah këputeshin

Si bryma e verdhë binte shiu
I fjalëve
Për kë i thure thashethemet
Kush ishte në kokën tënde
Që aq shumë kishte dhembje

Kaluan disa dekada të brishta
Sa e sa ujë rrodhi nën urat e qytetit
E kush e di se sa herë
Myshqet ndërruan ngjyrat
Dhe kurrë nuk e gjetën fjalën e duhur

BRESHËRI DERDHEJ NËPËR SINI

Atë ditë kur na përzunë nga vatra
Ikën edhe fluturat
Vetëm shtërgjet mbetën mbi çati
Duke shikuar me mallëngjim
Kah largoheshin megjullat

Si kokrrat e orizit
Breshëri derdhej nëpër sini
Derdheshin edhe rrufetë nga shtambat
E thyera të kujtesës
Ti atë ditë mungove te rrapet

Kurrë më nuk u pamë
Jetuam në dy bota të ndara
Unë në botën time si poet
Kurse ti në botën tënde
Si një njeri që i adhuronte zogjtë

Dhe një ditë pa dashje
U shndërrove në zog
Fluturove përtej shtatë qiejve
Duke kërkuar yllin tënd
Kurrë më nuk u ktheve në atdhe

BRESHËRI DERDHEJ NËPËR SINI

Atë ditë kur na përzunë nga vatra
Ikën edhe fluturat
Vetëm shtërgjet mbetën mbi çati
Duke shikuar me mallëngjim
Kah largoheshin megjullat

Si kokrrat e orizit
Breshëri derdhej nëpër sini
Derdheshin edhe rrufetë nga shtambat
E thyera të kujtesës
Ti atë ditë mungove te rrapet

Kurrë më nuk u pamë
Jetuam në dy bota të ndara
Unë në botën time si poet
Kurse ti në botën tënde
Si një njeri që i adhuronte zogjtë

Dhe një ditë pa dashje
U shndërrove në zog
Fluturove përtej shtatë qiejve
Duke kërkuar yllin tënd
Kurrë më nuk u ktheve në atdhe

ISHTE KOHA E VDEKJEVE

Ishte koha kur ishim të shkërmoqur
Jetonim pa asnjë ëndërr
Nëpër gjymtyrët e drurëve
Nuk uleshin zogjtë
Të kujtohet
Ishte koha e vdekjes së fluturave

Sa herë që i zgjatëm duart
Kah ëndrrat tona
Ato iknin si djalli prej temjanit
Largoheshin përplot neveri
Nën jastëkun e djersitur
Tmerrësisht vuante gjumi i natës

Më duket se me qindra vite
U larguam nga njëri-tjetri
Fletoret tona të adoleshencës
Kalbeshin nën kujtimet e përgjumur
Ishte koha e vdekjeve
Buzë Lumëbardhit vdisnin shëlgjet e bardha

ISHTE KOHA E VDEKJEVE

Ishte koha kur ishim të shkërmoqur
Jetonim pa asnjë ëndërr
Nëpër gjymtyrët e drurëve
Nuk uleshin zogjtë
Të kujtohet
Ishte koha e vdekjes së fluturave

Sa herë që i zgjatëm duart
Kah ëndrrat tona
Ato iknin si djalli prej temjanit
Largoheshin përplot neveri
Nën jastëkun e djersitur
Tmerrësisht vuante gjumi i natës

Më duket se me qindra vite
U larguam nga njëri-tjetri
Fletoret tona të adoleshencës
Kalbeshin nën kujtimet e përgjumur
Ishte koha e vdekjeve
Buzë Lumëbardhit vdisnin shëlgjet e bardha

SECILA ME ARNAT E VETA

Paskam mbetur si kërcu i kalbur
Mes rrugës dhe kujtesës
Nuk çelnin më zambakët
Ujqërit m'i morën të gjitha ëndrrat

Ditët ishin të shkurta
Kurse netët të gjata deri në amshim
Besa edhe përtej amshimit
Ishte rruga e Ferrit

Sa e sa herë trokita
Në ndërgjegjen e njerëzimit
Ajo fshihej nën një guaskë të trishtuar
Dhe nuk u hap dot asnjëherë

Stinët më nuk kishin kuptim
Dukeshin si këmishët e gogolëve
Secila me arnat e veta
I ngrehte çadrat e dhembjes

SECILA ME ARNAT E VETA

Paskam mbetur si kërcu i kalbur
Mes rrugës dhe kujtesës
Nuk çelnin më zambakët
Ujqërit m'i morën të gjitha ëndrrat

Ditët ishin të shkurta
Kurse netët të gjata deri në amshim
Besa edhe përtej amshimit
Ishte rruga e Ferrit

Sa e sa herë trokita
Në ndërgjegjen e njerëzimit
Ajo fshihej nën një guaskë të trishtuar
Dhe nuk u hap dot asnjëherë

Stinët më nuk kishin kuptim
Dukeshin si këmishët e gogolëve
Secila me arnat e veta
I ngrehte çadrat e dhembjes

DËNESA EDHE DY MIJË VJET

Fushat ishin të shkreta e të harruara
S'dëgjoheshin as hingëllimat e kuajve
Një nuse me një shtambë në dorë
I ujite drurët që vuanin nga thatësia

Dimri nuk kaloi këndeje pari
Por acari me kohë
I kishte përfunduar punët e liga
Asnjë gjel kryengritës s'këndonte

Dolëm nga lëkura e regjur e trishtimit
Hymë në një tjetër trishtim
Edhe më të trishtuar
Ku këngët kishin vdekur me kohë

Asnjë rapsod nuk këndonte
S'dëgjohej as zëri i kambanës
Një heshtje mort
E kishte mbështjellë djepin tim

Dënese edhe dy mijë vjet
Statujat shurdhmemece
Asnjëherë nuk e përfillën vajin tim
Kurse dënësja nuk kishte të ndalur

DËNESA EDHE DY MIJË VJET

Fushat ishin të shkreta e të harruara
S'dëgjoheshin as hingëllimat e kuajve
Një nuse me një shtambë në dorë
I ujite drurët që vuanin nga thatësia

Dimri nuk kaloi këndeje pari
Por acari me kohë
I kishte përfunduar punët e liga
Asnjë gjel kryengritës s'këndonte

Dolëm nga lëkura e regjur e trishtimit
Hymë në një tjetër trishtim
Edhe më të trishtuar
Ku këngët kishin vdekur me kohë

Asnjë rapsod nuk këndonte
S'dëgjohej as zëri i kambanës
Një heshtje mort
E kishte mbështjellë djepin tim

Dënese edhe dy mijë vjet
Statujat shurdhmemece
Asnjëherë nuk e përfillën vajin tim
Kurse dënësja nuk kishte të ndalur

OSE NGA INJORANCA

Kjo lule e fishkur në vazo
Njëmijë vjet nuk merr frymë
Ngjan me peshkun e vdekur në va
Kurse liqeni i trishtuar i kujtesës
Imitonte detin e trazuar

Në shpirtin e molit të braktisur
Këndonin mjellmat e vetmuara
Gratë e peshkatarëve të humbur
Disa vjet me radhë
Ujitnin lulet e fishkura nëpër vazot e thyera

Këndeje nuk kalonte asnjëherë dimri
Por acaret ishin aq të ashpra
Sa që ngriheshin gurtë
Nën gjuhën e peshkut të artë
Acaroheshin dallgët e detit të çmendur

Njëherë kur na u duk se erdhi pranvera
Ne filluam të qajmë
Sepse kënga e burrit thonë është vaji
Ose nga injoranca
Mbetëm të stepur me sekretet e stinës

OSE NGA INJORANCA

Kjo lule e fishkur në vazo
Njëmijë vjet nuk merr frymë
Ngjan me peshkun e vdekur në va
Kurse liqeni i trishtuar i kujtesës
Imitonte detin e trazuar

Në shpirtin e molit të braktisur
Këndonin mjellmat e vetmuara
Gratë e peshkatarëve të humbur
Disa vjet me radhë
Ujitnin lulet e fishkura nëpër vazot e thyera

Këndeje nuk kalonte asnjëherë dimri
Por acaret ishin aq të ashpra
Sa që ngriheshin gurtë
Nën gjuhën e peshkut të artë
Acaroheshin dallgët e detit të çmendur

Njëherë kur na u duk se erdhi pranvera
Ne filluam të qajmë
Sepse kënga e burrit thonë është vaji
Ose nga injoranca
Mbetëm të stepur me sekretet e stinës

**SI NË NDONJË KARNEVAL
KUFOMASH**

Nuk paska mbetur asnjë fërkem nga beteja
Në këtë fushë mëllenjash
Flamujt e vdekur valëviten
Si gjethet e fishkura të vjeshtës
Kurse zogjtë e plagosur parakalojnë
Mbi arkivolet e kujtesës

Në këtë luftë të pshurrët
Nuk doli askush fitues
Të gjithë kemi humbur
Nga një pjesë të gjymtyrëve të trupit
Ecim rrugëve me kukëza
Të djegura nga baroti

Ecim me flamuj të grisur
Dhe kuaj të ngordhur
Pas nesh ka mbetur beteja
Të kacafytet me vetveten
Në lindje ose në perëndim
Nuk ndodh asgjë e çuditshme

Vetëm fluturat e djegura
Fluturojnë mbi arkivole
Fluturojnë në heshtje
Si në ndonjë karnaval kufomash

**SI NË NDONJË KARNEVAL
KUFOMASH**

Nuk paska mbetur asnjë fërkem nga beteja
Në këtë fushë mëllenjash
Flamujt e vdekur valëviten
Si gjethet e fishkura të vjeshtës
Kurse zogjtë e plagosur parakalojnë
Mbi arkivolet e kujtesës

Në këtë luftë të pshurrët
Nuk doli askush fitues
Të gjithë kemi humbur
Nga një pjesë të gjymtyrëve të trupit
Ecim rrugëve me kukëza
Të djegura nga baroti

Ecim me flamuj të grisur
Dhe kuaj të ngordhur
Pas nesh ka mbetur beteja
Të kacafytet me vetveten
Në lindje ose në perëndim
Nuk ndodh asgjë e çuditshme

Vetëm fluturat e djegura
Fluturojnë mbi arkivole
Fluturojnë në heshtje
Si në ndonjë karnaval kufomash

SHIKOJMË PËRTEJ DRITËS

Isha fillikat vetëm
Unë dhe pasqyra e gozhduar në mur
Heshtja mes nesh qëndronte
Si një statujë e akullt

Shikonim njëri – tjetrin
I zgurdullonim sytë
Asgjë nuk shoh përtej pasqyrës
As pasqyra nuk sheh përtej meje

I zgjasim kah gjëegjëza duart e lodhura
Nuk mund t'i prekim gjymtyrët
E njëri- tjetrit
Një fantazmë e dyshimtë shikon hapësirën

Në korridor mbretëron lagështia
Muret e çara marrin frymë si njeriu
Derisa ata të jashtme rrapëllojnë
Asnjë njeri nuk na troket në mendje

Unë dhe pasqyra e gozhduar në mur
Shikojmë përtej dritës
Errësira mbytet në horizont
Mizë e bezdisshme nuk zëzëllon

SHIKOJMË PËRTEJ DRITËS

Isha fillikat vetëm
Unë dhe pasqyra e gozhduar në mur
Heshtja mes nesh qëndronte
Si një statujë e akullt

Shikonim njëri – tjetrin
I zgurdullonim sytë
Asgjë nuk shoh përtej pasqyrës
As pasqyra nuk sheh përtej meje

I zgjasim kah gjëegjëza duart e lodhura
Nuk mund t'i prekim gjymtyrët
E njëri- tjetrit
Një fantazmë e dyshimtë shikon hapësirën

Në korridor mbretëron lagështia
Muret e çara marrin frymë si njeriu
Derisa ata të jashtme rrapëllojnë
Asnjë njeri nuk na troket në mendje

Unë dhe pasqyra e gozhduar në mur
Shikojmë përtej dritës
Errësira mbytet në horizont
Mizë e bezdisshme nuk zëzëllon

TË ARRATISET NGA VETVETJA

Miku im ishte si shkëmb graniti
U arratis nga burgu me shtatë palë grila
Por kurrë nuk ishte në gjendje
Të arratisej nga vetvetja

Një ditë këndonte një këngë
Meje krah
Kurse ditën tjetër
Nuk kishte shami t'i fshij lotët

I tillë ishte miku im
Bëri çfarë deshi në jetë
Mbi një tren të çmendur
Vendosi dykrenorin deri në Beograd

Më kujtohet kur u arratis
Iku në fund të dynjasë
Por kurrë nuk ishte në gjendje
Të arratiset nga vetvetja

TË ARRATISET NGA VETVETJA

Miku im ishte si shkëmb graniti
U arratis nga burgu me shtatë palë grila
Por kurrë nuk ishte në gjendje
Të arratisej nga vetvetja

Një ditë këndonte një këngë
Meje krah
Kurse ditën tjetër
Nuk kishte shami t'i fshij lotët

I tillë ishte miku im
Bëri çfarë deshi në jetë
Mbi një tren të çmendur
Vendosi dykrenorin deri në Beograd

Më kujtohet kur u arratis
Iku në fund të dynjasë
Por kurrë nuk ishte në gjendje
Të arratiset nga vetvetja

ËSHTË VETËM HIJA E JOTE

Ju kam thënë njëherë
Se fundi nuk ekziston
Në secilin hap vazhdon
Një fillim i ri ngjashëm me iluzionin

Ec përtej vetvetes
Atje i gjen reliktet e kohës
Një elefant gjigant
Dhe ashtin e njeriut të panjohur

Shiko mirë dhëmbin e ujkut
Sa herë që kafshon
Nën rrënjët e rrapit
Hapet nga një varr i panjohur

Të thashë përtej vetvetes
Është vetëm hija e jote
Ose shpirti i erës
Që fshikullon në brendinë tënde

ËSHTË VETËM HIJA E JOTE

Ju kam thënë njëherë
Se fundi nuk ekziston
Në secilin hap vazhdon
Një fillim i ri ngjashëm me iluzionin

Ec përtej vetvetes
Atje i gjen reliktet e kohës
Një elefant gjigant
Dhe ashtin e njeriut të panjohur

Shiko mirë dhëmbin e ujkut
Sa herë që kafshon
Nën rrënjët e rrapit
Hapet nga një varr i panjohur

Të thashë përtej vetvetes
Është vetëm hija e jote
Ose shpirti i erës
Që fshikullon në brendinë tënde

**LEDHATONTE LËKURËN E SAJ
LAKURIQE**

Më duket se nuk ishte zëri i kambanës
Atë çast dëgjova lehjen e natës
Por mua mu duk
Si një zë që kumbon nga e kaluara

Dielli ishte shtatë vjet drite larg
Ne qëndronim të mbështjellë
Me qulla të dhirtë kuajsh
Nofullat trokitnin si dyert e thyera

Nuk patëm rrugëdalje tjetër
Përpos të ngroheshim si eskimezët
Nga dora e një njeriu prej akulli
Pimë një gllënjë uji të kristaltë dëbore

Një peshk sy prishur nuk i largonte shikimet
Nga qullët e lagur
Eskimezja e bukur mbi një dunë akulli
Ledhatonte lëkurën e saj lakuriqe

**LEDHATONTE LËKURËN E SAJ
LAKURIQE**

Më duket se nuk ishte zëri i kambanës
Atë çast dëgjova lehjen e natës
Por mua mu duk
Si një zë që kumbon nga e kaluara

Dielli ishte shtatë vjet drite larg
Ne qëndronim të mbështjellë
Me qulla të dhirtë kuajsh
Nofullat trokitnin si dyert e thyera

Nuk patëm rrugëdalje tjetër
Përpos të ngroheshim si eskimezët
Nga dora e një njeriu prej akulli
Pimë një gllënjë uji të kristaltë dëbore

Një peshk sy prishur nuk i largonte shikimet
Nga qullët e lagur
Eskimezja e bukur mbi një dunë akulli
Ledhatonte lëkurën e saj lakuriqe

KU SHTRIHET SI DUA UNË

Mbani mend unë nuk jam poet
Pa atdhe
Vendi im fillon atje
Ku përfundon mallkimi i juaji
Pesëmijë vjet i ngrita çadrat
Mbi ashtin e tokës mëmë

I njoh dredhitë dhe lajkat e sëmura
E gjeneralëve të çmendur
Dhe sëmundjet e kardinalëve
Për t'i lëpirë drurët
Por mos harroni
Atdheu im fillon atje
Ku përfundon anatema e juaj

Nëse doni pëlqitni
Si kripa në zjarr
Edhe nëse do eci zvarrë
Unë do gjej në atdheun tim
Një vend për një varr
Ku mund t'i mbjelli sërish eshtrat e mi

KU SHTRIHET SI DUA UNË

Mbani mend unë nuk jam poet
Pa atdhe
Vendi im fillon atje
Ku përfundon mallkimi i juaji
Pesëmijë vjet i ngrita çadrat
Mbi ashtin e tokës mëmë

I njoh dredhitë dhe lajkat e sëmura
E gjeneralëve të çmendur
Dhe sëmundjet e kardinalëve
Për t'i lëpirë drurët
Por mos harroni
Atdheu im fillon atje
Ku përfundon anatema e juaj

Nëse doni pëlqitni
Si kripa në zjarr
Edhe nëse do eci zvarrë
Unë do gjej në atdheun tim
Një vend për një varr
Ku mund t'i mbjelli sërish eshtrat e mi

Ju mund të pëlçitni si të doni
Por mos harroni
Unë poeti
Nuk jam njeriu pa atdhe
Kam një varr mbi një dunë
Ku shtrihem si dua unë
Prishtinë, 13 shkurt 2018

Ju mund të pëlçitni si të doni
Por mos harroni
Unë poeti
Nuk jam njeriu pa atdhe
Kam një varr mbi një dunë
Ku shtrihem si dua unë
Prishtinë, 13 shkurt 2018

KUR NDIZEN QIRINJTË E KUJTESËS

Për herë të shtatë po ju them
Se këtu nuk është pikënisja
As vështrimi im te yjet
Ky vend ka një domethënie të posaçme
Këtu ku flenë dhe zgjohen zogjtë
Qielli gjithmonë duket rozë

Më kujtohet kur isha adoleshent
I ndukja pendlat e zogjve
Si një fëmijë i llastuar
Ndërtoja anije kozmike
Pa ditur asnjëherë
Se si dukeshin fluturimet e meteorëve

Ende nuk di askush ku fluturojnë
Ose bien pingul mbi ëndrrat tona
Por ata kurrë nuk i ndalin lëvizjet
U shëmbëllojnë fluturave të kaltra
Po atyre me krah të djegur
Kur ndizen qirinjtë e kujtesës

KUR NDIZEN QIRINJTË E KUJTESËS

Për herë të shtatë po ju them
Se këtu nuk është pikënisja
As vështrimi im te yjet
Ky vend ka një domethënie të posaçme
Këtu ku flenë dhe zgjohen zogjtë
Qielli gjithmonë duket rozë

Më kujtohet kur isha adoleshent
I ndukja pendlat e zogjve
Si një fëmijë i llastuar
Ndërtoja anije kozmike
Pa ditur asnjëherë
Se si dukeshin fluturimet e meteorëve

Ende nuk di askush ku fluturojnë
Ose bien pingul mbi ëndrrat tona
Por ata kurrë nuk i ndalin lëvizjet
U shëmbëllojnë fluturave të kaltra
Po atyre me krah të djegur
Kur ndizen qirinjtë e kujtesës

I GRUMBULLONIN LECKAT E KUJTIMEVE

Në fillim i dëgjuam ulërimat
Pastaj ra heshtja
Një hije e mykur ngjitej mureve
Ku dënesnin gozhdët e ndryshkura
Dënesnin foshnjat në djepa të drunj të

Dhe sërish një heshtje tjetër
E mbështjellë me dhembjen e ditës
Degët e akacieve kacavirreshin
Për pjergullën e vjetër
Ku qanin natë e ditë gjinkallat

Më duket se ju tregova
Se si në fillim i dëgjuam ulërimat
I dëgjuam kur u fundosën anijet
Gratë e peshkatarëve
I grumbullonin leckat e kujtimeve

Nën urat e qytetit rrodhën
Shumë e shumë ujëra
Të pastra si kristali
Dhe të turbullta si balta
Por gjithsesi ishin ujëra që vinin nga qielli

I GRUMBULLONIN LECKAT E KUJTIMEVE

Në fillim i dëgjuam ulërimat
Pastaj ra heshtja
Një hije e mykur ngjitej mureve
Ku dënesnin gozhdët e ndryshkura
Dënesnin foshnjat në djepa të drunj të

Dhe sërish një heshtje tjetër
E mbështjellë me dhembjen e ditës
Degët e akacieve kacavirreshin
Për pjergullën e vjetër
Ku qanin natë e ditë gjinkallat

Më duket se ju tregova
Se si në fillim i dëgjuam ulërimat
I dëgjuam kur u fundosën anijet
Gratë e peshkatarëve
I grumbullonin leckat e kujtimeve

Nën urat e qytetit rrodhën
Shumë e shumë ujëra
Të pastra si kristali
Dhe të turbullta si balta
Por gjithsesi ishin ujëra që vinin nga qielli

**NA KUJTOHEN VARRET E
GJYSHËRVE**

Ne ndonjëherë nuk jemi askund
I lëmë boshe ëndrrat tona
Largohemi përtej ujërave
Përtej deteve fshihemi në brendinë
E guaskave të verdha

Ja kështu është e vetmja rrugë
Që të jemi sa më afër
Tregimeve fantazmagorike
Kërkojmë kroit e harresës
Në majat e ndonjë rrapi

Heronjtë na paraqiten si frikacakë
Kurse frikacakët heronj
Bredhim metropoleve
Me nga një kujtim të hidhur
Larg atdheut ndjejmë dënësje plepash

Po që se ulemi në ndonjë stol të braktisur
Pranë ndonjë bliri
Ndjejmë aromën e atdheut
Na kujtohen varret e gjyshërve
Dhe luftërat e tyre për mbrojtjet e muranave

**NA KUJTOHEN VARRET E
GJYSHËRVE**

Ne ndonjëherë nuk jemi askund
I lëmë boshe ëndrrat tona
Largohemi përtej ujërave
Përtej deteve fshihemi në brendinë
E guaskave të verdha

Ja kështu është e vetmja rrugë
Që të jemi sa më afër
Tregimeve fantazmagorike
Kërkojmë kroit e harresës
Në majat e ndonjë rrapi

Heronjtë na paraqiten si frikacakë
Kurse frikacakët heronj
Bredhim metropoleve
Me nga një kujtim të hidhur
Larg atdheut ndjejmë dënësje plepash

Po që se ulemi në ndonjë stol të braktisur
Pranë ndonjë bliri
Ndjejmë aromën e atdheut
Na kujtohen varret e gjyshërve
Dhe luftërat e tyre për mbrojtjet e muranave

ISHTE NJERI I LIG

Ai njeri kishte një gisht
Dhe një gjysmë qiriri në dorë
Sa herë i kyçte mendimet
Kapërdinte nga një qenie të pafajshme

Si një akrobat i përkryer
Ecte mbi gishtin e vet
Ishte luga e trembëdhjetë
Në sofrën e tradhtisë së gjakut

Ai njeri kishte një gisht
Dhe një gjysmë shpirti
Ose nuk kishte as shpirt
Ishte mjeshtër i zanatit të tradhtisë

Askush nuk ja dinte emrin
E njeriut me gisht
Ishte njeri tepër i lig
Ta hante bukën dhe ta hapte varrin
Ai njeri kishte një gisht

ISHTE NJERI I LIG

Ai njeri kishte një gisht
Dhe një gjysmë qiriri në dorë
Sa herë i kyçte mendimet
Kapërdinte nga një qenie të pafajshme

Si një akrobat i përkryer
Ecte mbi gishtin e vet
Ishte luga e trembëdhjetë
Në sofrën e tradhtisë së gjakut

Ai njeri kishte një gisht
Dhe një gjysmë shpirti
Ose nuk kishte as shpirt
Ishte mjeshtër i zanatit të tradhtisë

Askush nuk ja dinte emrin
E njeriut me gisht
Ishte njeri tepër i lig
Ta hante bukën dhe ta hapte varrin
Ai njeri kishte një gisht

Cikli i dytë
Me gllënjکہn e mallit

Cikli i dytë
Me gllënjکہn e mallit

SONTE NATA QENKA E GJATË

Më falni ndoshta trokita gabimisht
Kjo nuk qenka ëndrra ime
As duart e mia s'janë
Në përqafimin e erës
Këto krakëllima korbash
Sonte po ma prishin gjumin

E di nuk kam fjetur
Më shumë se njëqind vjet
Qepallat e syve më mbyllen
Si qepenat e vjetra të dyqaneve
Sonte nuk qenka nata ime
Më falni që trokita kaq vonë

Do të kthehem në një tjetër kohë
Kur ju do harroni se kush jam
Do vij kur vdesin njëherë e përgjithmonë
Këto krakëllima të shurdhëta
Sonte nata qenka e gjatë
Shumë e gjatë si ajo e thikave

SONTE NATA QENKA E GJATË

Më falni ndoshta trokita gabimisht
Kjo nuk qenka ëndrra ime
As duart e mia s'janë
Në përqafimin e erës
Këto krakëllima korbash
Sonte po ma prishin gjumin

E di nuk kam fjetur
Më shumë se njëqind vjet
Qepallat e syve më mbyllen
Si qepenat e vjetra të dyqaneve
Sonte nuk qenka nata ime
Më falni që trokita kaq vonë

Do të kthehem në një tjetër kohë
Kur ju do harroni se kush jam
Do vij kur vdesin njëherë e përgjithmonë
Këto krakëllima të shurdhëta
Sonte nata qenka e gjatë
Shumë e gjatë si ajo e thikave

ARDHJA JUAJ MA TRAZOI GJUMIN

Më kuptoni do qëndroj këtu
Si fetusi në barkun e nënës
Nuk kam se ku të shkoj
Ky është atdheu im
Dhe varri i gjyshërve të mi

Ardhja juaj ma trazoi gjumin
Dhe me qindra vjet
Nuk fjeta në shtratin tim të drunjtë
M'i vodhët ëndrrat
Dhe i varrosët në mitrën e tokës

Çfarë djajsh jeni
Fantazma ose shtriga
Që po ma trazoni gjumin
Dua të fle në djepin tim
Gdhendur nga bungu i atdheut të vjedhur

Po ju them se nuk kam ku të shkoj
Tjetër atdhe nuk kam
Kur erdhët këtu te gjyshërit e mi
Ju nga ata mësuat ndezjen e zjarrit
Duke pjekur mishin i shpëtuat dhëmballët

ARDHJA JUAJ MA TRAZOI GJUMIN

Më kuptoni do qëndroj këtu
Si fetusi në barkun e nënës
Nuk kam se ku të shkoj
Ky është atdheu im
Dhe varri i gjyshërve të mi

Ardhja juaj ma trazoi gjumin
Dhe me qindra vjet
Nuk fjeta në shtratin tim të drunjtë
M'i vodhët ëndrrat
Dhe i varrosët në mitrën e tokës

Çfarë djajsh jeni
Fantazma ose shtriga
Që po ma trazoni gjumin
Dua të fle në djepin tim
Gdhendur nga bungu i atdheut të vjedhur

Po ju them se nuk kam ku të shkoj
Tjetër atdhe nuk kam
Kur erdhët këtu te gjyshërit e mi
Ju nga ata mësuat ndezjen e zjarrit
Duke pjekur mishin i shpëtuat dhëmballët

NGA SHTAMBAT E SIRENAVE

Është mëngjes
Në mol i presim varkat e bardha
Ani që deti s' duket i ngrysur
Në horizont
Ka pak shpresë për të nesërmen

Dy mjellma në fluturim
Puthen me yjet që sapo kanë zbritur
Nga kujtesa e mjegullave
Dallgët plotë hare
Shikojnë se si duket fluturimi i dashurisë

Pakëz më vonë u hapë qielli
Retë e dendura ikën tej maleve
Një pulëbardhë te kiçi i anijes
Ëndërron fluturimet
Tej oqeanike të mjellmave

Këtu shumë rrallë kemi dimër
Dallgët e kripura
Nuk njohin vetveten
Nga shtambat e sirenave
Udhëtarët e hershëm shuajnë etjen

NGA SHTAMBAT E SIRENAVE

Është mëngjes
Në mol i presim varkat e bardha
Ani që deti s' duket i ngrysur
Në horizont
Ka pak shpresë për të nesërmen

Dy mjellma në fluturim
Puthen me yjet që sapo kanë zbritur
Nga kujtesa e mjegullave
Dallgët plotë hare
Shikojnë se si duket fluturimi i dashurisë

Pakëz më vonë u hapë qielli
Retë e dendura ikën tej maleve
Një pulëbardhë te kiçi i anijes
Ëndërron fluturimet
Tej oqeanike të mjellmave

Këtu shumë rrallë kemi dimër
Dallgët e kripura
Nuk njohin vetveten
Nga shtambat e sirenave
Udhëtarët e hershëm shuajnë etjen

DUKEM I HUAJ NË SHTËPINË TIME

Kam mbetur fillikat vetëm
Pa asnjë lek
Nuk kam se çfarë të shes
Ose të blej
Kapelën time të vjetër s'e do askush

Ky bastun që po më mban gjallë
Pa të
Kujt t'i mbështetem
Më janë uritur këpucët e zeza
Si peshku i ngordhur hapin gojën

Dielli në këtë qytet
Qenka me gjemba
Një ditë i shëmbëllen trëndafilin
Kure ditën tjetër
Shndërrohet në thimthin e bletës

Kështu duken ditët
Në qytetin tim të lindjes
Ata që i kam njohur
Në një valixhe të vjetër prej druri
Ka kohë që kanë ikur në Ferr ose në Parajsë

DUKEM I HUAJ NË SHTËPINË TIME

Kam mbetur fillikat vetëm
Pa asnjë lek
Nuk kam se çfarë të shes
Ose të blej
Kapelën time të vjetër s'e do askush

Ky bastun që po më mban gjallë
Pa të
Kujt t'i mbështetem
Më janë uritur këpucët e zeza
Si peshku i ngordhur hapin gojën

Dielli në këtë qytet
Qenka me gjemba
Një ditë i shëmbëllen trëndafilin
Kure ditën tjetër
Shndërrohet në thimthin e bletës

Kështu duken ditët
Në qytetin tim të lindjes
Ata që i kam njohur
Në një valixhe të vjetër prej druri
Ka kohë që kanë ikur në Ferr ose në Parajsë

Secili njeri këtu ma kthen shpinën
Dukem i huaj në shtëpinë time
Ky qytet i kronikave të bardha
Dhe të zeza
Sa pak i njeh njerëzit e vet

Secili njeri këtu ma kthen shpinën
Dukem i huaj në shtëpinë time
Ky qytet i kronikave të bardha
Dhe të zeza
Sa pak i njeh njerëzit e vet

ATË DITË NUK BINTE SHI

Një kalë dy kuaj
Shtatë kuaj të larmë
Galopojnë megjullnajave
Kurse vetëtimat
Çajnë nëpër fatin e njeriut

Atë ditë nuk binte shi
Tokës i vinte era kërmij të djegur
Si ta shoh librin e shenjtë
Kur nëpër faqet e pluhurosur
Po i shlyejnë të gjitha kujtimet

Në luadhet e kositur vallëzojnë
Urithët
Kjo i shëmbëllente një valleje
Të lashtë pagane
Kur vallëzuesit i lëpinin majat e thikave

Një kalë dy kuajt të zi
Si nata
Galopojnë nëpër furtunë
Hëna gjysmë lakuriqe
Shikon nga një largësi e tejdukshme

ATË DITË NUK BINTE SHI

Një kalë dy kuaj
Shtatë kuaj të larmë
Galopojnë megjullnajave
Kurse vetëtimat
Çajnë nëpër fatin e njeriut

Atë ditë nuk binte shi
Tokës i vinte era kërmij të djegur
Si ta shoh librin e shenjtë
Kur nëpër faqet e pluhurosur
Po i shlyejnë të gjitha kujtimet

Në luadhet e kositur vallëzojnë
Urithët
Kjo i shëmbëllente një valleje
Të lashtë pagane
Kur vallëzuesit i lëpinin majat e thikave

Një kalë dy kuajt të zi
Si nata
Galopojnë nëpër furtunë
Hëna gjysmë lakuriqe
Shikon nga një largësi e tejdukshme

KALORËSIT E PATREMBUR

Mbi çatinë time të rrënuar
Mbrëmë u ulën
Zogjtë e ngrirë të stinës
Një shtërg me krah të thyer
Kishte mbetur peng ta rruaj oxhakun

Flokët e shpeshtuara të dëborës
Binin si nga ndonjë qiell i huaj
Me shpejtësi rrufeje
Binin edhe meteorët me bisht
Binin si perënditë e trilluar

Në oborr pemët veç ishin gjunjëzuar
Nga pesha e bardhësisë
Degët e lakuara e preknin tokën
Preknin rrënjët
Të cilat nuk i ndalnin ofshamat

Nën tokë i dëgjoj disa vigma
Të pa artikular
Më duken si zërat e gjyshërve
Kalorësit e patrembur
Kalëronin si rrufetë përflakur të qiellit

KALORËSIT E PATREMBUR

Mbi çatinë time të rrënuar
Mbrëmë u ulën
Zogjtë e ngrirë të stinës
Një shtërg me krah të thyer
Kishte mbetur peng ta rruaj oxhakun

Flokët e shpeshtuara të dëborës
Binin si nga ndonjë qiell i huaj
Me shpejtësi rrufeje
Binin edhe meteorët me bisht
Binin si perënditë e trilluar

Në oborr pemët veç ishin gjunjëzuar
Nga pesha e bardhësisë
Degët e lakuara e preknin tokën
Preknin rrënjët
Të cilat nuk i ndalnin ofshamat

Nën tokë i dëgjoj disa vigma
Të pa artikular
Më duken si zërat e gjyshërve
Kalorësit e patrembur
Kalëronin si rrufetë përflakur të qiellit

KURSE SHPRESA NË ÇDO HAP

Nuk patëm mundësi për më shumë hapa
Ecëm aq sa mundëm
Një hije e murrme
Si djalli na vinte pas
Vinin edhe shirat e egër të vjeshtës

Por për çudi asnjë përcjellës
Nuk na ndiqte në udhëtimin tonë
U ngjanim rreve
Dhe kuajve të egër
Iknim diku sa më larg atdheut

Ju thashë se nuk na ndiqte askush
Por ne ujqërit i kishim pas
Kishin nuhatur erën e gjakut
Dhe nuk lënë shteg
Pa na kërkuar nëpër Evropë

Ikëm njëmijë dy mijë vjet
Ndoshta edhe më shumë
Ikjet ishin të gjata si rrugët
Kurse shpresa në çdo hap
Shndërrohej në miniaturë

KURSE SHPRESA NË ÇDO HAP

Nuk patëm mundësi për më shumë hapa
Ecëm aq sa mundëm
Një hije e murrme
Si djalli na vinte pas
Vinin edhe shirat e egër të vjeshtës

Por për çudi asnjë përcjellës
Nuk na ndiqte në udhëtimin tonë
U ngjanim rreve
Dhe kuajve të egër
Iknim diku sa më larg atdheut

Ju thashë se nuk na ndiqte askush
Por ne ujqërit i kishim pas
Kishin nuhatur erën e gjakut
Dhe nuk lënë shteg
Pa na kërkuar nëpër Evropë

Ikëm njëmijë dy mijë vjet
Ndoshta edhe më shumë
Ikjet ishin të gjata si rrugët
Kurse shpresa në çdo hap
Shndërrohej në miniaturë

KUAJT E BARDHË TË RRUFEBE

Çfarë më duhet sonte
Përpos të rri nën yjet që shndrisin
Dhe pak shi Kosove t'i krehë
Flokët e thinjura të erës

Asgjë tjetër nuk më duhet
Kjo natë i paska të gjitha të mirat
Hënë lakuriqe
Dhe meteorët kryeneç

Një yll i vetmuar
Dhe tërfil me katër gjethe
T'i ushqej kuajt e fëmijërisë
Për një betejë që na pret nesër

Më besoni s'kam nevojë për asgjë
Kur janë pranë meje
Kuajt e mi të bardhë të rrufëve
Që presin të dalin nga dyert e robërisë

KUAJT E BARDHË TË RRUFEBE

Çfarë më duhet sonte
Përpos të rri nën yjet që shndrisin
Dhe pak shi Kosove t'i krehë
Flokët e thinjura të erës

Asgjë tjetër nuk më duhet
Kjo natë i paska të gjitha të mirat
Hënë lakuriqe
Dhe meteorët kryeneç

Një yll i vetmuar
Dhe tërfil me katër gjethe
T'i ushqej kuajt e fëmijërisë
Për një betejë që na pret nesër

Më besoni s'kam nevojë për asgjë
Kur janë pranë meje
Kuajt e mi të bardhë të rrufëve
Që presin të dalin nga dyert e robërisë

DIKUSH PREJ NESH

Nuk jam unë fajtor
Sa herë që desha ta kem Zotin tim
Më dilte një djall përpara
Dhe më pengonte

Unë kurrë nuk pata Zot
Asnjëherë nuk dita
Se kujt t'i drejtoj lutjet
Andaj edhe mbeta në bisht të lahutës

Cilitdo klerik që iu drejtova
Më keq se unë i kishin punët
U luteshin disa Zotave
Në disa gjuhë të huaja

Unë gjithmonë e desha Zotin tim
Të flasë të qajë
Dhe të këndoj shqip
S'desha kurrë t'i lutem Zotit të huaj

DIKUSH PREJ NESH

Nuk jam unë fajtor
Sa herë që desha ta kem Zotin tim
Më dilte një djall përpara
Dhe më pengonte

Unë kurrë nuk pata Zot
Asnjëherë nuk dita
Se kujt t'i drejtoj lutjet
Andaj edhe mbeta në bisht të lahutës

Cilitdo klerik që iu drejtova
Më keq se unë i kishin punët
U luteshin disa Zotave
Në disa gjuhë të huaja

Unë gjithmonë e desha Zotin tim
Të flasë të qajë
Dhe të këndoj shqip
S'desha kurrë t'i lutem Zotit të huaj

2.

Nuk di
A thua vallë është mëkati im
Ose i Zotit që s'di shqip
Dikush prej nesh
Duhet ta paguaj llogarinë
Por cili
As unë nuk di

2.

Nuk di
A thua vallë është mëkati im
Ose i Zotit që s'di shqip
Dikush prej nesh
Duhet ta paguaj llogarinë
Por cili
As unë nuk di

ME DAL NË XHADE

(Ideja e huazuar nga një këngë folklorike)

Tani kur kapërcyem kaq shumë
Kodra e brigje
Me dhembjen tonë
I matëm shtigjet dhe djersën
Asnjë dritë në fund të tunelit
Nuk na doli parasysh

Më kujtohet si fëmijë
Kur shikonim kaltërsinë e qiellit
Na dukej si një tangar me prush
I zgjatnim duart të ngrohemi
Por gjaku na ngrihej
Si copëza hejesh ndër dej

Kështu dukej fati i jonë
Me dalë në fushë na ndiqte rojtari
Me shkua në mal s'lejonte pylltari
Në qytet milici e horri
Me dal në xhade
Si një mallkim i papërshkrueshëm
Na ndiqte dhe na burgoste rrugori
Si ta përballoj të ligën shqiptari i gjori
Prishtinë, 14 shkurt 2018

ME DAL NË XHADE

(Ideja e huazuar nga një këngë folklorike)

Tani kur kapërcyem kaq shumë
Kodra e brigje
Me dhembjen tonë
I matëm shtigjet dhe djersën
Asnjë dritë në fund të tunelit
Nuk na doli parasysh

Më kujtohet si fëmijë
Kur shikonim kaltërsinë e qiellit
Na dukej si një tangar me prush
I zgjatnim duart të ngrohemi
Por gjaku na ngrihej
Si copëza hejesh ndër dej

Kështu dukej fati i jonë
Me dalë në fushë na ndiqte rojtari
Me shkua në mal s'lejonte pylltari
Në qytet milici e horri
Me dal në xhade
Si një mallkim i papërshkrueshëm
Na ndiqte dhe na burgoste rrugori
Si ta përballoj të ligën shqiptari i gjori
Prishtinë, 14 shkurt 2018

U DESHTË T'I PËRVJELIM MËNGËT

Më kujtohet kur vigmat tona
U ngjanin vdekjeve
Ishim hije të bardha
Ose të zeza
Ngjyra ishte joshëse
Për pasionin tonë të sëmurë

Nga mermerët e kuq Kosovës
Si për inat të tjerëve
Shtrydhnim gjakun e gjelbër
Të rrënjëve
Dhe i përtpnim dhembjet
Sikur të ishin të huaja

Kur na mundonte lodhja
Shikonin herë perëndimin
E herë jugun
Nga qielli nuk na vinte shpëtimi
U deshtë të përvjelim mëngët
Që nga baroti ta ripërtpim lindjen e lirisë

U DESHTË T'I PËRVJELIM MËNGËT

Më kujtohet kur vigmat tona
U ngjanin vdekjeve
Ishim hije të bardha
Ose të zeza
Ngjyra ishte joshëse
Për pasionin tonë të sëmurë

Nga mermerët e kuq Kosovës
Si për inat të tjerëve
Shtrydhnim gjakun e gjelbër
Të rrënjëve
Dhe i përtpnim dhembjet
Sikur të ishin të huaja

Kur na mundonte lodhja
Shikonin herë perëndimin
E herë jugun
Nga qielli nuk na vinte shpëtimi
U deshtë të përvjelim mëngët
Që nga baroti ta ripërtpim lindjen e lirisë

**DO MBETESH EDHE PA ATA DY
GISHTA**

Ne deshëm ose jo
Një ditë domosdo
Do kthehemi në qytetin tonë
Do kthehemi siç kthehen shtërgjet
Nga udhëtimet e gjata

Do blejmë një copë tokë
Për ta vendosur
Kokën e dërmuar të dhembjeve
Sepse në vend të huaj
Varri nuk ka kurrfarë vlere

Kur të vij koha
T'u përngajmë zogjve shtegtarë
Do dalim në rrugë
Me mallin tonë të pashuar
Se vetëm me të mund ta gjejmë atdheun

Thonë se dy gishta burrëri
Ka secili njeri
E nëse nuk varrosesh
Në atdheun e gjyshërve
Do mbetesh edhe pa ata dy gishta

**DO MBETESH EDHE PA ATA DY
GISHTA**

Ne deshëm ose jo
Një ditë domosdo
Do kthehemi në qytetin tonë
Do kthehemi siç kthehen shtërgjet
Nga udhëtimet e gjata

Do blejmë një copë tokë
Për ta vendosur
Kokën e dërmuar të dhembjeve
Sepse në vend të huaj
Varri nuk ka kurrfarë vlere

Kur të vij koha
T'u përngajmë zogjve shtegtarë
Do dalim në rrugë
Me mallin tonë të pashuar
Se vetëm me të mund ta gjejmë atdheun

Thonë se dy gishta burrëri
Ka secili njeri
E nëse nuk varrosesh
Në atdheun e gjyshërve
Do mbetesh edhe pa ata dy gishta

ME GLLËNJKËN E MALLIT

Asnjëherë nuk më vajti mendja
Se kaq shumë do të vuaj
Njëkohësisht do ta dua edhe atdheun
Sa më larg që ikja diku
Aq më shumë
Si uragan rritej dashuria

Gjithmonë doja që në krah
Zogjsh
Ose të fluturave të djegura
Të kthehem te krojet e tua
Me gllënjikën e mallit
Ta shuaj etjen e dashurisë

Të pushoj nën ndonjë hije
Ku më janë varrosur të parët
Të ngrehi një dolli
Për ty atdhe
Pastaj edhe vdekjen ta përqafoj
Si nusen time të dikurshme

ME GLLËNJKËN E MALLIT

Asnjëherë nuk më vajti mendja
Se kaq shumë do të vuaj
Njëkohësisht do ta dua edhe atdheun
Sa më larg që ikja diku
Aq më shumë
Si uragan rritej dashuria

Gjithmonë doja që në krah
Zogjsh
Ose të fluturave të djegura
Të kthehem te krojet e tua
Me gllënjikën e mallit
Ta shuaj etjen e dashurisë

Të pushoj nën ndonjë hije
Ku më janë varrosur të parët
Të ngrehi një dolli
Për ty atdhe
Pastaj edhe vdekjen ta përqafoj
Si nusen time të dikurshme

DUA TË JEM KUFOMË DHE FLUTUR

Do të kthehem te ti atdheu im
Do të kthehem
Të bëhem një varr
Të ngjaj me gurtë e murrinë
Në shpirtin tënd të pamposhtur
Dua ta kem peshën time

Në hyrje të varrezave
Do ndërtoj një shtëpi
E cila duhet t'i shëmbëllez muranave
Nga ndonjë legjendë
Do ndërtoj një mur të gjatë
Ku shtërgjet mund t'i lëshojnë vezët

Do kthehem një ditë te ty
Atdheu im i paçmuar
Nuk dua që ashti im të fosilizohet
Në dhe të huaj
Dua të jem kufomë dhe flutur
Njëkohësisht edhe zog në shpirtin e lisave

DUA TË JEM KUFOMË DHE FLUTUR

Do të kthehem te ti atdheu im
Do të kthehem
Të bëhem një varr
Të ngjaj me gurtë e murrinë
Në shpirtin tënd të pamposhtur
Dua ta kem peshën time

Në hyrje të varrezave
Do ndërtoj një shtëpi
E cila duhet t'i shëmbëllez muranave
Nga ndonjë legjendë
Do ndërtoj një mur të gjatë
Ku shtërgjet mund t'i lëshojnë vezët

Do kthehem një ditë te ty
Atdheu im i paçmuar
Nuk dua që ashti im të fosilizohet
Në dhe të huaj
Dua të jem kufomë dhe flutur
Njëkohësisht edhe zog në shpirtin e lisave

DIMRAT KËTU JANË ZOGJ TË HESHTUR

Tani që është dimër i acartë
Asnjë stinë tjetër
Nuk ka kuptim
Prej gjetheve të dafinave të fishkura
Do thuri kurorën time
Tok me një tregim fantazmagorik
Do bëhem legjendë mbi çatitë e rrënuara

Dimrat këtu janë zogj të heshtur
Nuk ulen asnjëherë
Te pemët e shkundura
As nuk i lëshojnë vezët si qyqet
Nëpër çerdhet e huaja
Ku asnjëherë nuk lëshojnë rrënjë
Gështenjat e egra

Ky dimër kjo stinë e bardhë
Gjithmonë vjen me një pashnik
Vjen e ndalet te varret
Ndalet te ndonjë kryq i vetmuar
Ndalet për t'i ndjekur korbat
E zinj dhe të paftuar
Sepse atdheu im ndryshe i pret të ftuarit

DIMRAT KËTU JANË ZOGJ TË HESHTUR

Tani që është dimër i acartë
Asnjë stinë tjetër
Nuk ka kuptim
Prej gjetheve të dafinave të fishkura
Do thuri kurorën time
Tok me një tregim fantazmagorik
Do bëhem legjendë mbi çatitë e rrënuara

Dimrat këtu janë zogj të heshtur
Nuk ulen asnjëherë
Te pemët e shkundura
As nuk i lëshojnë vezët si qyqet
Nëpër çerdhet e huaja
Ku asnjëherë nuk lëshojnë rrënjë
Gështenjat e egra

Ky dimër kjo stinë e bardhë
Gjithmonë vjen me një pashnik
Vjen e ndalet te varret
Ndalet te ndonjë kryq i vetmuar
Ndalet për t'i ndjekur korbat
E zinj dhe të paftuar
Sepse atdheu im ndryshe i pret të ftuarit

PRAGJE KUJTIME FLOKËSH

Këto pragje të drunjta
E të vjetra
Kanë nga një tregim të heshtur
Përplot dhimbje e dashuri

Më kujtohet kur nga këtu na ikën djemtë
Morën dynjanë në sy
Në një trastë të grisur
E bartën dheun e kësaj toke me veti

U larguan si lejlekët
Pragjet e drunjta
Dhe të ngurta
Kurrë më nuk i ndalën gjëmat

Këta gurë përrallash
Nën dhëmbët e tyre të thyera
Me xhelozë i ruajnë kujtimet
I ruajnë dhembjet dhe vajet e nënave

Pragje kujtime flokësh
Të thinjura
Dhe plagësh të hidhura
Që kurrë nuk u shëruan

PRAGJE KUJTIME FLOKËSH

Këto pragje të drunjta
E të vjetra
Kanë nga një tregim të heshtur
Përplot dhimbje e dashuri

Më kujtohet kur nga këtu na ikën djemtë
Morën dynjanë në sy
Në një trastë të grisur
E bartën dheun e kësaj toke me veti

U larguan si lejlekët
Pragjet e drunjta
Dhe të ngurta
Kurrë më nuk i ndalën gjëmat

Këta gurë përrallash
Nën dhëmbët e tyre të thyera
Me xhelozë i ruajnë kujtimet
I ruajnë dhembjet dhe vajet e nënave

Pragje kujtime flokësh
Të thinjura
Dhe plagësh të hidhura
Që kurrë nuk u shëruan

I HUAJI NËN LËKURËN E GRISUR

Nëse do mbetem vetëm
Pa iluzione dhe atdhe
Më tregoni
Ku të shkoj me vetminë time

Çfarë të bëj me duart e mia
Më janë thinjur flokët
Koka ime tullace
Nuk duron asnjë parukë

Ndoshta dukem qesharak
Me këto kukëza
Por mos harroni
Drurin e kam mik më të mirë

Atdheu më mbeti përtej kodrave
Kurse unë
Larg pragjeve të lagjes
I huaji në lëkurën e grisur të mërgimit

I HUAJI NËN LËKURËN E GRISUR

Nëse do mbetem vetëm
Pa iluzione dhe atdhe
Më tregoni
Ku të shkoj me vetminë time

Çfarë të bëj me duart e mia
Më janë thinjur flokët
Koka ime tullace
Nuk duron asnjë parukë

Ndoshta dukem qesharak
Me këto kukëza
Por mos harroni
Drurin e kam mik më të mirë

Atdheu më mbeti përtej kodrave
Kurse unë
Larg pragjeve të lagjes
I huaji në lëkurën e grisur të mërgimit

ISHTE NJË KOHË E TRISHTUAR

Ishte një kohë e trishtuar
Kur na i mbyllën dyert
Mbetëm jashtë portave të rënda
Ku qëndronin si perëndi
Dykrenorët e gdhendur

Sfinksat e të gjitha llojeve
Ishin punuar nga gurtë e murrme
Mbetëm jashtë dyerve
Dhe portave të historisë lavire
Te pragjet e huaja kërkuam shpëtim

Ndoshta ishte një padrejtësi e madhe
Por të mëdhenjtë
Edhe veprat i kanë të mëdha
Kolosale
Asnjëherë nuk e qajnë kokën për të vegjlit

Më duket se na mallkoi edhe vet historia
Ose ne e mallkuam vetveten
Ja që gati njëqind vjet
Po trokasim nëpër dyert pa ndjenja
Të Evropës shurdhmemece

ISHTE NJË KOHË E TRISHTUAR

Ishte një kohë e trishtuar
Kur na i mbyllën dyert
Mbetëm jashtë portave të rënda
Ku qëndronin si perëndi
Dykrenorët e gdhendur

Sfinksat e të gjitha llojeve
Ishin punuar nga gurtë e murrme
Mbetëm jashtë dyerve
Dhe portave të historisë lavire
Te pragjet e huaja kërkuam shpëtim

Ndoshta ishte një padrejtësi e madhe
Por të mëdhenjtë
Edhe veprat i kanë të mëdha
Kolosale
Asnjëherë nuk e qajnë kokën për të vegjlit

Më duket se na mallkoi edhe vet historia
Ose ne e mallkuam vetveten
Ja që gati njëqind vjet
Po trokasim nëpër dyert pa ndjenja
Të Evropës shurdhmemece

MU PËR ATË ÇAST HYJNOR

Diku nëpër sirtarët e kujtesës
Ndoshta fjalët i kemi fshehur për nesë
Ato të përsosura
Dhe të thjeshta
Si vetë natyra e gjelbërimit

Fjalë prej gjaku dhe shkëmbi
Që u shëmbëllojnë statujave antike
Në kopshtet e mendjes
Fjalë të gdhendura
Nga mermerët e kuq të Kosovës

Ishin lumenjtë që ndaheshin
Në disa degë
E rridhnin të qetë si zëzëllima e bletës
Në brendinë
E trëndafilin të kuq mëngjesor qante shiu

Fjalët që nuk i thamë asnjëherë
Do i ruajmë
Për një tjetër kohë
Mu për atë çast hyjnor
Kur lindin për herë të parë perënditë

MU PËR ATË ÇAST HYJNOR

Diku nëpër sirtarët e kujtesës
Ndoshta fjalët i kemi fshehur për nesë
Ato të përsosura
Dhe të thjeshta
Si vetë natyra e gjelbërimit

Fjalë prej gjaku dhe shkëmbi
Që u shëmbëllojnë statujave antike
Në kopshtet e mendjes
Fjalë të gdhendura
Nga mermerët e kuq të Kosovës

Ishin lumenjtë që ndaheshin
Në disa degë
E rridhnin të qetë si zëzëllima e bletës
Në brendinë
E trëndafilin të kuq mëngjesor qante shiu

Fjalët që nuk i thamë asnjëherë
Do i ruajmë
Për një tjetër kohë
Mu për atë çast hyjnor
Kur lindin për herë të parë perënditë

SI RRËNJËT LËSHUAN LASTARË

Kur i mbollëm pemët
Në fshatin tonë
Ishte një dimër i acartë
Por ne i mbollëm
Sot duken si statujat antike

Secili prej nesh si në ndonjë varrosje
Hodhëm nga një grusht dhe
Kishim një shpresë të pafundme
Se një ditë nga ato pemë
Do shpërthejnë gjethet e lirisë

Dhe shpërthyen si asnjëherë më parë
Sa që i dëgjuam britmat
Nëpër tërë gjeografinë e atdheut
Si rrënjët lëshuan lastarë
Edhe degët e shtrira të shpresës

SI RRËNJËT LËSHUAN LASTARË

Kur i mbollëm pemët
Në fshatin tonë
Ishte një dimër i acartë
Por ne i mbollëm
Sot duken si statujat antike

Secili prej nesh si në ndonjë varrosje
Hodhëm nga një grusht dhe
Kishim një shpresë të pafundme
Se një ditë nga ato pemë
Do shpërthejnë gjethet e lirisë

Dhe shpërthyen si asnjëherë më parë
Sa që i dëgjuam britmat
Nëpër tërë gjeografinë e atdheut
Si rrënjët lëshuan lastarë
Edhe degët e shtrira të shpresës

FRENONI VETVETEN

Brenda ose jashtë fjalëve
Zbulojmë pikëllimin
Zogun e padëshiruar të gjuhës
Por prapë se prapë
Frenojmë kalin tonë të egër

Ecim kur duhet të ndalemi
Dhe ndalemi kur duhet të ecim
Çfarë po ngjan me ne o njerëz
Që e kundërshtojmë erën
Kur frynë murrllani

Ndaluni pakës
Frenoni vetveten
Shaloheni kalin e bardhë të mendjes
Në fund të rrugës ju pret triumfi
Zgjateni dorën pranojeni dashurinë

FRENONI VETVETEN

Brenda ose jashtë fjalëve
Zbulojmë pikëllimin
Zogun e padëshiruar të gjuhës
Por prapë se prapë
Frenojmë kalin tonë të egër

Ecim kur duhet të ndalemi
Dhe ndalemi kur duhet të ecim
Çfarë po ngjan me ne o njerëz
Që e kundërshtojmë erën
Kur frynë murrllani

Ndaluni pakës
Frenoni vetveten
Shaloheni kalin e bardhë të mendjes
Në fund të rrugës ju pret triumfi
Zgjateni dorën pranojeni dashurinë

DITARI I FSHEHUR

Diku nëpër sirtarët e mendjes
Më ka mbetur një letër e kaltër
E pashkruar
Ose një copë ëndrre
Pa e parë asnjëherë

Më kujtohet si sot
Ditari i verdhë i adolleshencës
Ku i vendosa dy flutura
Dhe një trëndafil të kuq
Dielli atë ditë ishte i ngrysur

Kurrë nuk e gjeta sirtarin e hapur
Dikush e kishte mbyllur
Me shtatë dryna të dylltë
Asnjë rreze drite s'depërtoi në brendi

Jam në mëdyshje nuk më kujtohet as koha
Se kur dhe ku e fsheha ditarin
Por e di fare mirë
Që e vendosa
Në disa skuta sekrete të zemrës sime

Prishtinë, 15 shkurt 2018

DITARI I FSHEHUR

Diku nëpër sirtarët e mendjes
Më ka mbetur një letër e kaltër
E pashkruar
Ose një copë ëndrre
Pa e parë asnjëherë

Më kujtohet si sot
Ditari i verdhë i adolleshencës
Ku i vendosa dy flutura
Dhe një trëndafil të kuq
Dielli atë ditë ishte i ngrysur

Kurrë nuk e gjeta sirtarin e hapur
Dikush e kishte mbyllur
Me shtatë dryna të dylltë
Asnjë rreze drite s'depërtoi në brendi

Jam në mëdyshje nuk më kujtohet as koha
Se kur dhe ku e fsheha ditarin
Por e di fare mirë
Që e vendosa
Në disa skuta sekrete të zemrës sime

Prishtinë, 15 shkurt 2018

NË SYTË E PIKTORIT ANONIM

Korridori i lagshtë dhe i errët
Dy tavolina të gdhendura
Nga një mjeshtër naiv
Dhe dy vazo pa asnjë lule

Pas tavolinave një portret
I erës mes lumit të fëmijërisë
Qante si dikur kur qanim ne
Mbase ishte i uritur

Më shikonte me gojë të hapur
Nga sytë e kaltër
Buronte pikëllimi i zi
Dhe dy vazo shikonin me zili

Tavolinat portreti dhe vazot
Në korridorin e errët
Ngjanin me një tablo surrealiste
Në sytë e piktorit anonim

NË SYTË E PIKTORIT ANONIM

Korridori i lagshtë dhe i errët
Dy tavolina të gdhendura
Nga një mjeshtër naiv
Dhe dy vazo pa asnjë lule

Pas tavolinave një portret
I erës mes lumit të fëmijërisë
Qante si dikur kur qanim ne
Mbase ishte i uritur

Më shikonte me gojë të hapur
Nga sytë e kaltër
Buronte pikëllimi i zi
Dhe dy vazo shikonin me zili

Tavolinat portreti dhe vazot
Në korridorin e errët
Ngjanin me një tablo surrealiste
Në sytë e piktorit anonim

MË DUKESHIN SI PUTHJET E TUA

Mes një breshëri plumbash
Ndeza zjarrin
Nuk kisha stilolaps
S'kisha me çfarë të të shkruaj
Një letër
Era frynte vdekje në hendek

Kisha nevojë aq shumë më duhej
Një copë thëngjilli
Sa që plumbat e armikut
Më dukeshin si puthjet e tua
Ja pra përse desha
Të të shkruaj një letër dashurie

Më në fund e përfundova
Letrën e shkruar
E mbështolla një plumb me të
Dhe përballë meje ishte
Miku im i dikurshëm postieri
Për mrekulli ja ngulita në lule të ballit

MË DUKESHIN SI PUTHJET E TUA

Mes një breshëri plumbash
Ndeza zjarrin
Nuk kisha stilolaps
S'kisha me çfarë të të shkruaj
Një letër
Era frynte vdekje në hendek

Kisha nevojë aq shumë më duhej
Një copë thëngjilli
Sa që plumbat e armikut
Më dukeshin si puthjet e tua
Ja pra përse desha
Të të shkruaj një letër dashurie

Më në fund e përfundova
Letrën e shkruar
E mbështolla një plumb me të
Dhe përballë meje ishte
Miku im i dikurshëm postieri
Për mrekulli ja ngulita në lule të ballit

NJË MUZIKË E LASHTË PAGANE

Më kanë regjur dhembjet
Ka kohë që se njoh pikëllimin
Nga shpirti im si rrëshira në vjeshtë
Derdhen ofshamat e stinëve

Dje ishte një kohë e ngrysur
Dëgjoheshin në thellësi të qiellit
Vigmat e trishtuara të mjegullave
Kurse yjet pikonin si kokrrat e ullinjve

Stinët dhe motet këtu
Gjithmonë ndryshojnë për të keq
Sa herë që ikën një ushtri
Nëpër kazerma hingëllojnë fantazmat

Kur vijnë dimrat hejet vallëzojnë
Vallen e arkëmorteve
Kjo muzikë e lashtë pagane
Nuk u ndalë asnjëherë në këto troje

NJË MUZIKË E LASHTË PAGANE

Më kanë regjur dhembjet
Ka kohë që se njoh pikëllimin
Nga shpirti im si rrëshira në vjeshtë
Derdhen ofshamat e stinëve

Dje ishte një kohë e ngrysur
Dëgjoheshin në thellësi të qiellit
Vigmat e trishtuara të mjegullave
Kurse yjet pikonin si kokrrat e ullinjve

Stinët dhe motet këtu
Gjithmonë ndryshojnë për të keq
Sa herë që ikën një ushtri
Nëpër kazerma hingëllojnë fantazmat

Kur vijnë dimrat hejet vallëzojnë
Vallen e arkëmorteve
Kjo muzikë e lashtë pagane
Nuk u ndalë asnjëherë në këto troje

PËR TË MBËRRI NË ATDHE

Nuk jam i zbrazët sa mendojnë të tjerët
Gjithmonë në mua
Ka nga pak dhembje e trishtim
Nga sytë e gështenjtë
Mëngjeseve herët pikon loti i vesës

Dua të eci nëpër kujtesën time
T'i kalëroj malet
Mbi kalin tim të egër me griva të bardha
Dua të jem kalorës
Ose dashnor i marrë i cirqeve

U linda i tillë me një këmishë të bardhë
Atdheut ja fala dashurinë
Pa fije frike hyra nëpër legjenda
Si dashnor i padjallëzuar
I vara kujtimet nëpër degët e mështeknave

Me një kërcim i kapërceva
Më shumë se njëqind vjet
Lashë pas meje male dhe dete
Për të mbërritur në atdhe
Flijova edhe dashurin time të parë

PËR TË MBËRRI NË ATDHE

Nuk jam i zbrazët sa mendojnë të tjerët
Gjithmonë në mua
Ka nga pak dhembje e trishtim
Nga sytë e gështenjtë
Mëngjeseve herët pikon loti i vesës

Dua të eci nëpër kujtesën time
T'i kalëroj malet
Mbi kalin tim të egër me griva të bardha
Dua të jem kalorës
Ose dashnor i marrë i cirqeve

U linda i tillë me një këmishë të bardhë
Atdheut ja fala dashurinë
Pa fije frike hyra nëpër legjenda
Si dashnor i padjallëzuar
I vara kujtimet nëpër degët e mështeknave

Me një kërcim i kapërceva
Më shumë se njëqind vjet
Lashë pas meje male dhe dete
Për të mbërritur në atdhe
Flijova edhe dashurin time të parë

Cikli i tretë
Nën rrënjët e hardhive

Cikli i tretë
Nën rrënjët e hardhive

LINDE DHE VDIQE DUKE KËNDUR

O të përgjëroj mejhanexhi
Mbushe sonte të shkretën gotë
Mbushe të përgjëroj
Me dashurin e këngëtares
Dhe me verën e hardhive të Kosovës
Dua të qaj dhe të këndoj
Bashkë me telat e këputura të violinës

Atdheu im i përvuajtur
Sonte feston dhjetë vjetorin
E lindjes
Pa druajtje dua të shtoj
Edhe pesë zero
Fusha e Mëllenjave
Gjithmonë ka qenë një tokë e lirë

Mbushe të lutem
Me dashurinë njerëzore
Të mos pushojnë telat e kitarës
Të ngrehim të gjithë sonte
Nga një dolli
Për shëndetin e atdheut
Dhe për lirinë e Fushës së Mëllenjave

LINDE DHE VDIQE DUKE KËNDUR

O të përgjëroj mejhanexhi
Mbushe sonte të shkretën gotë
Mbushe të përgjëroj
Me dashurin e këngëtares
Dhe me verën e hardhive të Kosovës
Dua të qaj dhe të këndoj
Bashkë me telat e këputura të violinës

Atdheu im i përvuajtur
Sonte feston dhjetë vjetorin
E lindjes
Pa druajtje dua të shtoj
Edhe pesë zero
Fusha e Mëllenjave
Gjithmonë ka qenë një tokë e lirë

Mbushe të lutem
Me dashurinë njerëzore
Të mos pushojnë telat e kitarës
Të ngrehim të gjithë sonte
Nga një dolli
Për shëndetin e atdheut
Dhe për lirinë e Fushës së Mëllenjave

2.

Hajde bre mejhanexhi
Të lutem luaji pakëz këmbët
Më janë tharë damarët e shpirtit
Sonte dua të pimë të gjithë
Për dashurinë
Dhe shëndetin e atdheut
Do pimë derisa dehen perënditë

Do pimë për nder të statujave
Dhe të rënëve
Burrave të pavdekshëm
Që aq shumë
E deshën këtë fushë të gjerë mëllenjash
Sa me mallëngjim
Sonte po vajtojnë telat e violinës

Vallë paskan zbritur edhe perëndit
Po festojnë të ekzaltuar
Ditëlindjen tënde
O atdheu im i paçmuar
Që kurrë nuk ishe rob
Ishe fantazmë për armikun
Edhe i vdekur luftove
Nuk i pranove zinxhirët e huaj
Vdiqe dhe linde duke kënduar

2.

Hajde bre mejhanexhi
Të lutem luaji pakëz këmbët
Më janë tharë damarët e shpirtit
Sonte dua të pimë të gjithë
Për dashurinë
Dhe shëndetin e atdheut
Do pimë derisa dehen perënditë

Do pimë për nder të statujave
Dhe të rënëve
Burrave të pavdekshëm
Që aq shumë
E deshën këtë fushë të gjerë mëllenjash
Sa me mallëngjim
Sonte po vajtojnë telat e violinës

Vallë paskan zbritur edhe perëndit
Po festojnë të ekzaltuar
Ditëlindjen tënde
O atdheu im i paçmuar
Që kurrë nuk ishe rob
Ishe fantazmë për armikun
Edhe i vdekur luftove
Nuk i pranove zinxhirët e huaj
Vdiqe dhe linde duke kënduar

E VARROSIN VETVETEN

Nuk i dihet kurrë kohës
Vetëm ikja e zogjve nënkupton
Sa paskan filluar të bien
Rigat e para të shiut

Nën çatitë e qytetit
Sivjet po fshihen dashnorët klandestin
Vonë kuptuam
Se nga puthjet e tyre krijohen shirat

Këtu njerëzit duken të çuditshëm
Mbajnë në kokën e tyre tullace
Nga një kapelë të grisur
Por gjithsesi bastunin se lëshojnë nga dora

Më duket se secili këtu jeton
Për të përgjuar tjetrin
Më shumë kujdesen për dertet e huaja
Se sa për problemet e veta personale

Kështu e kanë njerëzit e qytetit fantazmë
Natën hapin varre
Kurse ditën nëse nuk munden
Ta varrosin tjetrin e varrosin vetveten

E VARROSIN VETVETEN

Nuk i dihet kurrë kohës
Vetëm ikja e zogjve nënkupton
Sa paskan filluar të bien
Rigat e para të shiut

Nën çatitë e qytetit
Sivjet po fshihen dashnorët klandestin
Vonë kuptuam
Se nga puthjet e tyre krijohen shirat

Këtu njerëzit duken të çuditshëm
Mbajnë në kokën e tyre tullace
Nga një kapelë të grisur
Por gjithsesi bastunin se lëshojnë nga dora

Më duket se secili këtu jeton
Për të përgjuar tjetrin
Më shumë kujdesen për dertet e huaja
Se sa për problemet e veta personale

Kështu e kanë njerëzit e qytetit fantazmë
Natën hapin varre
Kurse ditën nëse nuk munden
Ta varrosin tjetrin e varrosin vetveten

ATA NUK ISHIN MË NJERËZ

Nuk erdhën vetëm njëherë
Ardhjet ishin të shpeshta
U mësuan të vijnë
Lakmia ishte një sëmundje e keqe
Ne ose nuk deshëm
Ose nuk ditëm t'i ndalim

Atë vinin si hordhi të egra mbi sofrat tona
Luanin vallen e djajve
Përbiroheshin nëpër rrethin e unazës
Deri sa e mësuan
Mjeshttrin e ndezjes së zjarrit

Ishin gjysmë njerëz e gjysmë të egër
Kur mësuan se si piqet mishi
Ju zvogëluan edhe dhëmballët
Dukeshin pakës më ndryshe
Por prapëseprapë
Nga ligësia u ngjanin derrave të egër

Ua dhamë ta përdorin plorin
Na i therrën qetë
Plugun e kthyen gjysmë të thyer
Kur ua kthyem fjalën
Ata nuk ishin më njerëz
U shëmbëllenin bishave të malit

ATA NUK ISHIN MË NJERËZ

Nuk erdhën vetëm njëherë
Ardhjet ishin të shpeshta
U mësuan të vijnë
Lakmia ishte një sëmundje e keqe
Ne ose nuk deshëm
Ose nuk ditëm t'i ndalim

Atë vinin si hordhi të egra mbi sofrat tona
Luanin vallen e djajve
Përbiroheshin nëpër rrethin e unazës
Deri sa e mësuan
Mjeshttrin e ndezjes së zjarrit

Ishin gjysmë njerëz e gjysmë të egër
Kur mësuan se si piqet mishi
Ju zvogëluan edhe dhëmballët
Dukeshin pakës më ndryshe
Por prapëseprapë
Nga ligësia u ngjanin derrave të egër

Ua dhamë ta përdorin plorin
Na i therrën qetë
Plugun e kthyen gjysmë të thyer
Kur ua kthyem fjalën
Ata nuk ishin më njerëz
U shëmbëllenin bishave të malit

GOTA SËRISH DO MBETET GJITHMONË E ZBRAZËT

Ne derdhemi si lumi i çmendur
Në një gotë të zbrazët
E gota e kristaltë prej lotëve
Asnjëherë nuk mbushet

Kurse derdhjet nuk mejnë
Po ashtu as mbushjet s'duken askund
Një metamorfozë e heshtjes
Qëndron pranë gotës së zbrazur

Derdhen edhe detet
Liqenet që s'kanë fund
Duken si gotat e thyera
Asnjë gllënjë ujë nuk ka për të eturit

Kjo hije e verdhë si fantazmë
Nuk mbushet me asnjë lloj loti
Po të derdhej edhe qielli me riga shiu
Gota sërish do mbetet gjithmonë e zbrazët

GOTA SËRISH DO MBETET GJITHMONË E ZBRAZËT

Ne derdhemi si lumi i çmendur
Në një gotë të zbrazët
E gota e kristaltë prej lotëve
Asnjëherë nuk mbushet

Kurse derdhjet nuk mejnë
Po ashtu as mbushjet s'duken askund
Një metamorfozë e heshtjes
Qëndron pranë gotës së zbrazur

Derdhen edhe detet
Liqenet që s'kanë fund
Duken si gotat e thyera
Asnjë gllënjë ujë nuk ka për të eturit

Kjo hije e verdhë si fantazmë
Nuk mbushet me asnjë lloj loti
Po të derdhej edhe qielli me riga shiu
Gota sërish do mbetet gjithmonë e zbrazët

**ÇFARË NUK PAMË NËPËR RRUGËT
TONA**

Në rrjedhje e sipër janë
Lumenjtë tanë
Për çdo ditë derdhen nga pak
Derdhen dhe nuk kanë të sosur
Këto zbrazje imagjinare

Ne u ngjajmë guralecëve
Të bardhë dhe të verdhë
Uji i kristaltë
Fshihet pas ëndrrave tona
Kurse guralecët ndërtojnë kala prej rërë

Sa herë që i numëruam
Ose u bëmë zë kujtimeve
Mbi çdo kep të lëngtë
Ngrite kokë si zhapiku
I etur një diell i përflakur

Çfarë nuk pamë në rrugët tona
Ingranazhe hekurash
Dhe ato të tjera prej mishi
Pamë edhe ushtarë
Që shkruanin letra me gishtat e këmbëve

**ÇFARË NUK PAMË NËPËR RRUGËT
TONA**

Në rrjedhje e sipër janë
Lumenjtë tanë
Për çdo ditë derdhen nga pak
Derdhen dhe nuk kanë të sosur
Këto zbrazje imagjinare

Ne u ngjajmë guralecëve
Të bardhë dhe të verdhë
Uji i kristaltë
Fshihet pas ëndrrave tona
Kurse guralecët ndërtojnë kala prej rërë

Sa herë që i numëruam
Ose u bëmë zë kujtimeve
Mbi çdo kep të lëngtë
Ngrite kokë si zhapiku
I etur një diell i përflakur

Çfarë nuk pamë në rrugët tona
Ingranazhe hekurash
Dhe ato të tjera prej mishi
Pamë edhe ushtarë
Që shkruanin letra me gishtat e këmbëve

OFSHANTE EDHE DRINI I ZI

Shikonte diku në pafundësi
Pemët në dy gjunjë
Përjetonin ritualin e vdekjes
Ai njeri
Dukej si një statujë e bronzte
Nga sytë e tij pikonte dita

Beteja moti kishte përfunduar
Kuajt ishin mbështjellë me flamuj
Dimri i zi
Ka kohë që kishte kaluar
Mbin kokat e tyre të krisura
Lufta veç kishte përfunduar

Arena e përgjakshme tretej pas maleve
Rrapi s' mund të merrte frymë
Nga rrënjët e plagosura
Buronin disa ofshama
Të pa artikuluar
Si kalamajtë ofshante Drini i Zi

OFSHANTE EDHE DRINI I ZI

Shikonte diku në pafundësi
Pemët në dy gjunjë
Përjetonin ritualin e vdekjes
Ai njeri
Dukej si një statujë e bronzte
Nga sytë e tij pikonte dita

Beteja moti kishte përfunduar
Kuajt ishin mbështjellë me flamuj
Dimri i zi
Ka kohë që kishte kaluar
Mbin kokat e tyre të krisura
Lufta veç kishte përfunduar

Arena e përgjakshme tretej pas maleve
Rrapi s' mund të merrte frymë
Nga rrënjët e plagosura
Buronin disa ofshama
Të pa artikuluar
Si kalamajtë ofshante Drini i Zi

Dibra dukej sa krenare
Po aq edhe e pikëlluar
Djemuria i kafshonte martinat
Nuk kishte mbetur
Asnjë plumb për nesër
Vetëm hingëllimat e kuajve na mbajnë gjallë

Dibra dukej sa krenare
Po aq edhe e pikëlluar
Djemuria i kafshonte martinat
Nuk kishte mbetur
Asnjë plumb për nesër
Vetëm hingëllimat e kuajve na mbajnë gjallë

**NA AFROHEN KUR U DUHEN VOTAT
TONA**

Tani djemtë na janë rritur
Secili ecën nëpër rrugën e vet
Vetëm nipat dhe mbesat më mbajnë gjallë
Një shpresë për të nesërmen
Si oreol fati qëndron mbi kokat tona

Ju thashë se djemtë e morën dynjanë në sy
Ikën si shtërgjet në vjeshtë
Kurse neve na mbeti dimri peng
T'i presim dhe t'i përcjellim miqtë
Sipas kodeve tona të lashta

Ndonjëherë na zë për fyti pikëllimi
Shokët po largohen
Po marrin një udhë të gjatë
Nuk kemi me kë ta pimë kafën e mëngjesit
Herë dalim me kapelë e herë pa të në rrugë

Ja pra miqtë e mi kemi rënë prej degëve
Nuk na llogarisin për njerëz
Edhe këta të qeverisë
Na afrohen kur u duhen votat tona
Pastaj vazhdojnë me të vjetrën

**NA AFROHEN KUR U DUHEN VOTAT
TONA**

Tani djemtë na janë rritur
Secili ecën nëpër rrugën e vet
Vetëm nipat dhe mbesat më mbajnë gjallë
Një shpresë për të nesërmen
Si oreol fati qëndron mbi kokat tona

Ju thashë se djemtë e morën dynjanë në sy
Ikën si shtërgjet në vjeshtë
Kurse neve na mbeti dimri peng
T'i presim dhe t'i përcjellim miqtë
Sipas kodeve tona të lashta

Ndonjëherë na zë për fyti pikëllimi
Shokët po largohen
Po marrin një udhë të gjatë
Nuk kemi me kë ta pimë kafën e mëngjesit
Herë dalim me kapelë e herë pa të në rrugë

Ja pra miqtë e mi kemi rënë prej degëve
Nuk na llogarisin për njerëz
Edhe këta të qeverisë
Na afrohen kur u duhen votat tona
Pastaj vazhdojnë me të vjetrën

DERDHET KRIPA E BARDHË

Nëpër rrugë kalojnë njerëz
Të ngarkuar me thasë
Fytyra të ngrysur
Me shikime anemike ecin përtej urës

Nga duart me vragë pikojnë
Disa copëza të lëkurës së grisur
Mbi asfaltin e shkrirë nga dielli
Ecin me këpucë të shqyera

Lëkura e zeshktë përcëllon
Si toka e çarë e atdheut tim
Dielli përcëllues i jugut
I lanë flokët e palara me muaj

Prej thasëve të dhirtë nëpër mol
Derdhet kripa e bardhë
Pas njerëzve shkojnë delet
Duke lëpirë kripën nëpër asfaltin e qullur
Prishtinë, 16 shkurt 2018

DERDHET KRIPA E BARDHË

Nëpër rrugë kalojnë njerëz
Të ngarkuar me thasë
Fytyra të ngrysur
Me shikime anemike ecin përtej urës

Nga duart me vragë pikojnë
Disa copëza të lëkurës së grisur
Mbi asfaltin e shkrirë nga dielli
Ecin me këpucë të shqyera

Lëkura e zeshktë përcëllon
Si toka e çarë e atdheut tim
Dielli përcëllues i jugut
I lanë flokët e palara me muaj

Prej thasëve të dhirtë nëpër mol
Derdhet kripa e bardhë
Pas njerëzve shkojnë delet
Duke lëpirë kripën nëpër asfaltin e qullur
Prishtinë, 16 shkurt 2018

VETËM NË VJESHTË

Ishte vjeshtë ne u zhdukëm
Në errësirën e natës
Dy pëllumba
Fluturuan mbi çatinë e rrënuar
Fluturuan dhe kurrë më nuk u kthyen
Në buzët e ndryshkura të vesës
Të shuajnë trishtimin e etjes

Çfarë nuk pamë atë natë
Yjet e humbur bridhnin
Si pa kokë
Dy flutura të djegura
Si dy piktura anonime
Qëndronin të varura
Mbi lagështit e mureve të ngjyrosura rozë

Vetëm në këtë vjeshtë të ngrysur
Duken sheshazi
Llojet e të gjitha ngjyrave
Ylberi ka një tjetër trajtë harkore
Pamja e tij duket
Se noton si anijet e vdekura
Nëpër qiellin e vrarë nga kusarët

VETËM NË VJESHTË

Ishte vjeshtë ne u zhdukëm
Në errësirën e natës
Dy pëllumba
Fluturuan mbi çatinë e rrënuar
Fluturuan dhe kurrë më nuk u kthyen
Në buzët e ndryshkura të vesës
Të shuajnë trishtimin e etjes

Çfarë nuk pamë atë natë
Yjet e humbur bridhnin
Si pa kokë
Dy flutura të djegura
Si dy piktura anonime
Qëndronin të varura
Mbi lagështit e mureve të ngjyrosura rozë

Vetëm në këtë vjeshtë të ngrysur
Duken sheshazi
Llojet e të gjitha ngjyrave
Ylberi ka një tjetër trajtë harkore
Pamja e tij duket
Se noton si anijet e vdekura
Nëpër qiellin e vrarë nga kusarët

NËN RRËNJËT E HARDHIVE

Për befasinë e të gjithëve
Hëna lakurige
Vallëzonte një tango të lashtë
Me pikat e imta të shiut
Vallëzonin edhe yjet

Vetëm në horizontin e largët
Dëgjoheshin krakëllimat e mjegullave
Te ullishtat ishin zgjua gjinkallat
Dhe me orë të tëra
Nuk e ndalnin këngën

Kjo stinë e dëborës
Nga uria
Po i kafshon hejet
Nën rrënjët e hardhive
Për herë të parë po piqet rrushi i zi

NËN RRËNJËT E HARDHIVE

Për befasinë e të gjithëve
Hëna lakurige
Vallëzonte një tango të lashtë
Me pikat e imta të shiut
Vallëzonin edhe yjet

Vetëm në horizontin e largët
Dëgjoheshin krakëllimat e mjegullave
Te ullishtat ishin zgjua gjinkallat
Dhe me orë të tëra
Nuk e ndalnin këngën

Kjo stinë e dëborës
Nga uria
Po i kafshon hejet
Nën rrënjët e hardhive
Për herë të parë po piqet rrushi i zi

NGA SYTË E STERRËS

Pak re e pak më shumë
Pika të arratisura
Të shiut
Mbi qepallat e drurit
Ndërtojnë një kala fjalësh
Zogjtë mendjelehtë
Ulen mbi degët e thyera të stinës

Ju thashë më parë
Pak shi e një kalë të egër
Më duhet t'i shaloj mjegullat
Unazat e rrufeve
Vringëllojnë si shpatat
Mbi lëkurën e metaltë të ditës
Kurse hëna xheloze e zhvesh këmishën

Njëmijë vjet udhëtuam
Deri te përsosmëria e fjalës
Kur i pamë retë
Dhe harlisjet e mjegullave
Dielli kishte ndryshuar itinerarin
Nga sytë e sterrës
Për herë të parë pikonte drita

NGA SYTË E STERRËS

Pak re e pak më shumë
Pika të arratisura
Të shiut
Mbi qepallat e drurit
Ndërtojnë një kala fjalësh
Zogjtë mendjelehtë
Ulen mbi degët e thyera të stinës

Ju thashë më parë
Pak shi e një kalë të egër
Më duhet t'i shaloj mjegullat
Unazat e rrufeve
Vringëllojnë si shpatat
Mbi lëkurën e metaltë të ditës
Kurse hëna xheloze e zhvesh këmishën

Njëmijë vjet udhëtuam
Deri te përsosmëria e fjalës
Kur i pamë retë
Dhe harlisjet e mjegullave
Dielli kishte ndryshuar itinerarin
Nga sytë e sterrës
Për herë të parë pikonte drita

NJË VORBULLE TË VERBËT

Thonë se dora e saj
Peshon rëndë
Peshon sa fjala e cila i vret
Fluturat e kaltra
Fluturojnë nëpër hapësirën rozë

Dy herë u pamë
Dhe kurrë më nuk na u takuan rrugët
Unë ikja prej saj
Ajo ishte vrasëse fluturash
Nga gjinjtë e saj pikonte rëra

Sa herë që na kryqëzoheshin udhët
Unë merrja një drejtim tjetër
E urreja pasionin e saj
Prej gruaje
I urreja shikimet mashtruese

Fola për dorën e saj
Por ajo ishte pa duar të mirëfilltë
Ajo dhe pasioni prej gruaje
Sa shumë i shëmbëllenin
Një vorbulle të çmendur

NJË VORBULLE TË VERBËT

Thonë se dora e saj
Peshon rëndë
Peshon sa fjala e cila i vret
Fluturat e kaltra
Fluturojnë nëpër hapësirën rozë

Dy herë u pamë
Dhe kurrë më nuk na u takuan rrugët
Unë ikja prej saj
Ajo ishte vrasëse fluturash
Nga gjinjtë e saj pikonte rëra

Sa herë që na kryqëzoheshin udhët
Unë merrja një drejtim tjetër
E urreja pasionin e saj
Prej gruaje
I urreja shikimet mashtruese

Fola për dorën e saj
Por ajo ishte pa duar të mirëfilltë
Ajo dhe pasioni prej gruaje
Sa shumë i shëmbëllenin
Një vorbulle të çmendur

ËSHTË FEMËR OSE HYRI

Ajo me dy lule në sy
Dhe një zambak të dylltë
Kalon tërmal kalldrëmeve
Nën pantallonat e ngushta
Shpërfaqet pasioni i egër femëror

Ecën si era e vjeshtës
Nga sytë e saj të kaltër
Burojnë ngjyrat e ylberit
Lëkura e kadifenjtë
Duket si dylli i pjekur në hedh

Për çdo ditë e shohim atë krijesë hyjnore
Herë tatëpjetë e herë tërmal
Kalon me shtatin e saj selvi
Rrugicave të ngushta të lagjes
Kalon pa e përfillë pasionin mashkullor

Askush nuk di a thua vallë
Është femër ose hyri
Por ajo gjithsesi
Për çdo ditë e në çdo kohë
Provokon pasionin e egër mashkullor

ËSHTË FEMËR OSE HYRI

Ajo me dy lule në sy
Dhe një zambak të dylltë
Kalon tërmal kalldrëmeve
Nën pantallonat e ngushta
Shpërfaqet pasioni i egër femëror

Ecën si era e vjeshtës
Nga sytë e saj të kaltër
Burojnë ngjyrat e ylberit
Lëkura e kadifenjtë
Duket si dylli i pjekur në hedh

Për çdo ditë e shohim atë krijesë hyjnore
Herë tatëpjetë e herë tërmal
Kalon me shtatin e saj selvi
Rrugicave të ngushta të lagjes
Kalon pa e përfillë pasionin mashkullor

Askush nuk di a thua vallë
Është femër ose hyri
Por ajo gjithsesi
Për çdo ditë e në çdo kohë
Provokon pasionin e egër mashkullor

NJË FLUTUR KRAHË DJEGUR

U zgjuan pasionet e egra
Në pasqyrën e varur
Në murin e djersitur zgërdheshej nata
Korridori shikon në heshtje
Udhëtimin e merimangës
Nga një skutë në skutën tjetër

Kërmijtë nëpër lagështit e mureve
Përrjargen nga frymëmarrja
E pandërprerë
Ndoshta vuajnë nga astma
Ose nga ndonjë sëmundje
Ende e pazbuluar dhe e panjohur

Por gjithsesi kjo maratonë
E epshit nuk paska të ndalur
Në pasqyrën konvekse
Një flutur krahë djegur
Shikon me pasion
Shkyçjen e qiriut të kyçur mbrëmë

NJË FLUTUR KRAHË DJEGUR

U zgjuan pasionet e egra
Në pasqyrën e varur
Në murin e djersitur zgërdheshej nata
Korridori shikon në heshtje
Udhëtimin e merimangës
Nga një skutë në skutën tjetër

Kërmijtë nëpër lagështit e mureve
Përrjargen nga frymëmarrja
E pandërprerë
Ndoshta vuajnë nga astma
Ose nga ndonjë sëmundje
Ende e pazbuluar dhe e panjohur

Por gjithsesi kjo maratonë
E epshit nuk paska të ndalur
Në pasqyrën konvekse
Një flutur krahë djegur
Shikon me pasion
Shkyçjen e qiriut të kyçur mbrëmë

PAS SAJ VRAPONIN RIGAT E IMTA

Ecte këmbëzbathur nëpër shi
Ecte dhe dëgjonte
Zërin e hapave kah kumbojnë
Pas saj vraponin me nxitim rigat e imta
Vraponin stërkalat e çative

Ajo kapërcente prej një trotuari
Në trotuarin tjetër
Me fustan të ngjitur për trupi
Në vitrinat me xhama të thyera
Shikonte kukullat prej plastike

Nga gishtat e saja të holla
Derdhej naftalina
E pakrehur kalonte rrugëve të shthurura
Ajo ishte ajo e përditshmja
Pas së cilës vraponin qentë endacakë

Fustani me lule i ngjizur
Në trupin e dërmuar nga stuhitë
Me njomësi prekte
Lëkurën e saj të grisur
I prekte gjymtyrët nga pikonte naftalina

PAS SAJ VRAPONIN RIGAT E IMTA

Ecte këmbëzbathur nëpër shi
Ecte dhe dëgjonte
Zërin e hapave kah kumbojnë
Pas saj vraponin me nxitim rigat e imta
Vraponin stërkalat e çative

Ajo kapërcente prej një trotuari
Në trotuarin tjetër
Me fustan të ngjitur për trupi
Në vitrinat me xhama të thyera
Shikonte kukullat prej plastike

Nga gishtat e saja të holla
Derdhej naftalina
E pakrehur kalonte rrugëve të shthurura
Ajo ishte ajo e përditshmja
Pas së cilës vraponin qentë endacakë

Fustani me lule i ngjizur
Në trupin e dërmuar nga stuhitë
Me njomësi prekte
Lëkurën e saj të grisur
I prekte gjymtyrët nga pikonte naftalina

**AJO SI NJË FANTAZMË KALON
TROTUAREVE**

Kalon rrugëve me duar të zbrazëta
Ose me një valixhe
Të kafshuar nga minjtë
I shikon dyqanet
Një nostalgji e largët i troket në kokë

Shikon dhe ofshan
Nuk ka se çfarë të blej
E asgjë për të shitur
Mishi i saj veç ka humbur njomësinë
Nga rrudhat e ballit pikon e kaluara

Valixhja e grisur dhe shiu
Trokasit nëpër dyer
Që nuk hapen asnjëherë
Diku në horizont
Nuk pushon monotonia e të lehurave

Shiu ende nuk qenka ndalur
Nga valixhja prej kartoni
Derdhen të brendshmet e ditës
Ajo si një fantazmë kalon trotuareve
As vetë nuk di se për ku është nisur

**AJO SI NJË FANTAZMË KALON
TROTUAREVE**

Kalon rrugëve me duar të zbrazëta
Ose me një valixhe
Të kafshuar nga minjtë
I shikon dyqanet
Një nostalgji e largët i troket në kokë

Shikon dhe ofshan
Nuk ka se çfarë të blej
E asgjë për të shitur
Mishi i saj veç ka humbur njomësinë
Nga rrudhat e ballit pikon e kaluara

Valixhja e grisur dhe shiu
Trokasit nëpër dyer
Që nuk hapen asnjëherë
Diku në horizont
Nuk pushon monotonia e të lehurave

Shiu ende nuk qenka ndalur
Nga valixhja prej kartoni
Derdhen të brendshmet e ditës
Ajo si një fantazmë kalon trotuareve
As vetë nuk di se për ku është nisur

ISHTE HARRUAR EDHE NGA PUSHTETI

Ecte mendueshëm udhëve
Duke tulatur trupin
Besa i zvarrite edhe këmbët
Kalonte në anën e djathtë të rrugës
Me një bastun të vjetër
Trokite mbi kalldrëmet ilire

Rrugët nuk e hapnin gjoksin
E plagosur
E bastuni i lodhur
S'i ndalte të trokiturat
Pak i mbështetej shkopit të pleqërisë
E pak më shumë një murane
E cila sapo nuk është rrënuar

Shikonte duart e veta
Sytë e përлотur
Instinktivisht dhe pa dashje
Drejtoheshin kah shpatullat
Kujt t'i mbështetej
Ky plak i lënë e i gjerë
S'kishte askënd
Ishte i harruar edhe nga pushteti

Prishtinë, 17 shkurt 2018

ISHTE HARRUAR EDHE NGA PUSHTETI

Ecte mendueshëm udhëve
Duke tulatur trupin
Besa i zvarrite edhe këmbët
Kalonte në anën e djathtë të rrugës
Me një bastun të vjetër
Trokite mbi kalldrëmet ilire

Rrugët nuk e hapnin gjoksin
E plagosur
E bastuni i lodhur
S'i ndalte të trokiturat
Pak i mbështetej shkopit të pleqërisë
E pak më shumë një murane
E cila sapo nuk është rrënuar

Shikonte duart e veta
Sytë e përлотur
Instinktivisht dhe pa dashje
Drejtoheshin kah shpatullat
Kujt t'i mbështetej
Ky plak i lënë e i gjerë
S'kishte askënd
Ishte i harruar edhe nga pushteti

Prishtinë, 17 shkurt 2018

Adem Zaplluzha u lind më 1943 në Prizren, Shkollën fillore dhe të mesme i kreu në vendlindje, ndërsa Akademinë Pedagogjike në Prishtinë. Një kohë punoi si mësues nëpër fshatrat Studençan të Therandës (ish Suharekës) dhe Hoça e qytetit, afër Prizrenit. Ndërkohë punësohet si përkthyes në Korporatën Energjetike të Kosovës. Me shkrime filloi të merret kryesisht me poezi që nga mosha e fëmijërisë. Rrugën letrare e nisi me vjershën e parë për fëmijë të cilën e botoi në revistën “Pionieri”, më 1957. Si i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës bashkë me shokët e punës dhe pendës themeloi grupin letrar “Lulëkuqet e Kosovës”. Në Kuadër të punës së këtij grupi letrar qe botuar përmbledhja “Ngjyra e kohës”, në të cilën u përfshi një numër i konsideruar i poezive të tij. Krahas krijimeve të publikuara në revistat për fëmijë, botoi edhe një serë shkrimesh nëpër gazetatat e kohës që dilnin në Prishtinë dhe Shkup. Është anëtar i Lidhjes së shkrimtarëve të Kosovës, prezent në disa antologji dhe në librin Kosova letrare të poeteshës Monica Mureshan. Është prezantuar në Leksikonin e

Adem Zaplluzha u lind më 1943 në Prizren, Shkollën fillore dhe të mesme i kreu në vendlindje, ndërsa Akademinë Pedagogjike në Prishtinë. Një kohë punoi si mësues nëpër fshatrat Studençan të Therandës (ish Suharekës) dhe Hoça e qytetit, afër Prizrenit. Ndërkohë punësohet si përkthyes në Korporatën Energjetike të Kosovës. Me shkrime filloi të merret kryesisht me poezi që nga mosha e fëmijërisë. Rrugën letrare e nisi me vjershën e parë për fëmijë të cilën e botoi në revistën “Pionieri”, më 1957. Si i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës bashkë me shokët e punës dhe pendës themeloi grupin letrar “Lulëkuqet e Kosovës”. Në Kuadër të punës së këtij grupi letrar qe botuar përmbledhja “Ngjyra e kohës”, në të cilën u përfshi një numër i konsideruar i poezive të tij. Krahas krijimeve të publikuara në revistat për fëmijë, botoi edhe një serë shkrimesh nëpër gazetatat e kohës që dilnin në Prishtinë dhe Shkup. Është anëtar i Lidhjes së shkrimtarëve të Kosovës, prezent në disa antologji dhe në librin Kosova letrare të poeteshës Monica Mureshan. Është prezantuar në Leksikonin e

Shkrimtarëve Shqiptarë 1501-1990, nga Hasan Hasani, në Leksikonin Shkrimtarët Shqiptarë për fëmijë 1872 - 1995 nga Odhise K. Grillo, si dhe në librin Portrete Shkrimtarësh nga Demir Behluli, Prishtinë, 2002Në maj të vitit 2013 Klubi i Artistëve dhe i shkrimtarëve të Durrësit ia ndau çmimin e karrierës për kontributin e dhënë në letrat shqipe. Jeton dhe krijon në Prishtinë.

Shkrimtarëve Shqiptarë 1501-1990, nga Hasan Hasani, në Leksikonin Shkrimtarët Shqiptarë për fëmijë 1872 - 1995 nga Odhise K. Grillo, si dhe në librin Portrete Shkrimtarësh nga Demir Behluli, Prishtinë, 2002Në maj të vitit 2013 Klubi i Artistëve dhe i shkrimtarëve të Durrësit ia ndau çmimin e karrierës për kontributin e dhënë në letrat shqipe. Jeton dhe krijon në Prishtinë.

BOTIME TË AUTORIT

1. "Puthje", poezi, "Rilindja", Prishtinë, 1974.
2. "Ecjet e viteve të mëdha", poezi, "Jeta e Re", Prishtinë 1995.
3. "Çamarrokët e Thepores", poezi për fëmijë, "Shkëndija", Prishtinë 1996.
4. "Muret", poezi, "Jeta e Re", Prishtinë, 1997
5. "Morfologjia e dhembjes", poezi, "Faik Konica", Prishtinë, 2000
6. "Ai vjen nesër", poezi, Qendra e Kulturës, Klubi letrar "Fahri Fazliu", Kastriot, 2007
7. "Letër nga mërgimi", poezi, Klubi letrar "Fahri Fazliu" Kastriot, 2007
8. "Letër nga mërgimi 2 " poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot 2007
9. "Udhëndarja", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2008
10. "Thirrje e gjakut", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu" Kastriot 2008
11. "Asgjë sikur molla", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar "Fahri Fazliu", Kastriot, 2009.
12. "Vesa në lotin tim", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar "Fahri Fazliu", 2009,

BOTIME TË AUTORIT

1. "Puthje", poezi, "Rilindja", Prishtinë, 1974.
2. "Ecjet e viteve të mëdha", poezi, "Jeta e Re", Prishtinë 1995.
3. "Çamarrokët e Thepores", poezi për fëmijë, "Shkëndija", Prishtinë 1996.
4. "Muret", poezi, "Jeta e Re", Prishtinë, 1997
5. "Morfologjia e dhembjes", poezi, "Faik Konica", Prishtinë, 2000
6. "Ai vjen nesër", poezi, Qendra e Kulturës, Klubi letrar "Fahri Fazliu", Kastriot, 2007
7. "Letër nga mërgimi", poezi, Klubi letrar "Fahri Fazliu" Kastriot, 2007
8. "Letër nga mërgimi 2 " poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot 2007
9. "Udhëndarja", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2008
10. "Thirrje e gjakut", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu" Kastriot 2008
11. "Asgjë sikur molla", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar "Fahri Fazliu", Kastriot, 2009.
12. "Vesa në lotin tim", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar "Fahri Fazliu", 2009,

13. "Puthja e gozhduar", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2009.
14. "Kashelasha në vargje", poezi për fëmijë," Qendra e kulturës, Kastriot, 2009.
15. "Pema e bekuar", E përkthyer, Rumani, 2010.
16. "Bajraktarët e vatanit", poezi satirike, Klubi letrar, "Fahri Fazliu" Kastriot, 2010.
17. "Hijet e ndryshkura", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
- 18."Stuhi në Kutulishte", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
19. "Posa ikte nata", poezi, "Qendra e kulturës ", Kastriot, 2010.
20. "Loja e myshqeve", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
21. "Lumëbardhi dhe gjëma", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
22. "Metafora e heshtjes", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
23. "Hyji në Prekaz", poezi,"Qendra e Kulturës", Kastriot, 2010.
24. "Sinorët e hinores", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot 2010.
25. "Don Kishoti dhe Rosinanti", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010

13. "Puthja e gozhduar", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2009.
14. "Kashelasha në vargje", poezi për fëmijë," Qendra e kulturës, Kastriot, 2009.
15. "Pema e bekuar", E përkthyer, Rumani, 2010.
16. "Bajraktarët e vatanit", poezi satirike, Klubi letrar, "Fahri Fazliu" Kastriot, 2010.
17. "Hijet e ndryshkura", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
- 18."Stuhi në Kutulishte", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
19. "Posa ikte nata", poezi, "Qendra e kulturës ", Kastriot, 2010.
20. "Loja e myshqeve", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
21. "Lumëbardhi dhe gjëma", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
22. "Metafora e heshtjes", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
23. "Hyji në Prekaz", poezi,"Qendra e Kulturës", Kastriot, 2010.
24. "Sinorët e hinores", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot 2010.
25. "Don Kishoti dhe Rosinanti", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010

26. "Zjarri i dashurisë", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
27. "Kur likenet vallëzojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
28. "Ditari në vargje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
29. "Tingujt që nuk përfundojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010.
30. "Shtegu i mallit", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
31. "Korniza e thyer", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
32. "Zgjimi i gjëmës", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
33. "Vallja mistike", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
34. "Merre kodin", Poezi për fëmijë, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
35. "Letër atdheut" poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
36. "Tejdukshmëria e shiut", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
37. "Përtej teje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
38. "Sa afër e sa larg", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
39. "Vallja e zanoreve", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011

26. "Zjarri i dashurisë", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
27. "Kur likenet vallëzojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
28. "Ditari në vargje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
29. "Tingujt që nuk përfundojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010.
30. "Shtegu i mallit", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
31. "Korniza e thyer", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
32. "Zgjimi i gjëmës", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
33. "Vallja mistike", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
34. "Merre kodin", Poezi për fëmijë, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
35. "Letër atdheut" poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
36. "Tejdukshmëria e shiut", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
37. "Përtej teje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
38. "Sa afër e sa larg", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
39. "Vallja e zanoreve", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011

40. “Ikja e eshtrave”, Poezi për të rritur, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
41. “Kalorësit e mjegullave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
42. “Hingëllimat e shiut”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
43. “Kur pemët i ndërrojnë këmishët”. Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
44. “Mirëmëngjesi Imzot”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
45. “Kafshimi i mikut”, Poezi satirike, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
46. “Atje tej maleve”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve , Kastriot, 2012
47. “Heshtja që del në shesh,” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
48. “Portat e shpresës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
49. “Në dhomën time gjysmë të errët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
50. “Kinse Lojë Shahu”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
51. “ Për çdo dekadë nga një baladë “, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
52. “Fusha e mëllenjave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
53. “E kujt është kjo vetmi”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

40. “Ikja e eshtrave”, Poezi për të rritur, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
41. “Kalorësit e mjegullave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
42. “Hingëllimat e shiut”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
43. “Kur pemët i ndërrojnë këmishët”. Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
44. “Mirëmëngjesi Imzot”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
45. “Kafshimi i mikut”, Poezi satirike, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
46. “Atje tej maleve”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve , Kastriot, 2012
47. “Heshtja që del në shesh,” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
48. “Portat e shpresës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
49. “Në dhomën time gjysmë të errët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
50. “Kinse Lojë Shahu”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
51. “ Për çdo dekadë nga një baladë “, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
52. “Fusha e mëllenjave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
53. “E kujt është kjo vetmi”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

54. “Mos pyet për adresën e lumit”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
55. “Stoli në parkun vjetër” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
56. “Urori i stralltë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
57. “Po të mos ishte fjala”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
58. “Thyerja e urave”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
59. “Trokëllimat në gjumin e dallgëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
60. “Në flokët e dëborës”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
61. “Një grusht nostalgji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
62. “Kur filluan të flasin njerëzit”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
63. “Kur stinët kapërcejnë fshehurazi”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
64. “Lisi në rrënjët e veta”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
65. “Eca ecëm dhe do ecim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
66. “Fëmijët e erës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012

54. “Mos pyet për adresën e lumit”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
55. “Stoli në parkun vjetër” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
56. “Urori i stralltë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
57. “Po të mos ishte fjala”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
58. “Thyerja e urave”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
59. “Trokëllimat në gjumin e dallgëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
60. “Në flokët e dëborës”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
61. “Një grusht nostalgji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
62. “Kur filluan të flasin njerëzit”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
63. “Kur stinët kapërcejnë fshehurazi”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
64. “Lisi në rrënjët e veta”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
65. “Eca ecëm dhe do ecim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
66. “Fëmijët e erës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012

67. “Çast në fund të stinës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
68. “Si të flas me drurët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
69. “Më pëlqejnë mendimet e tua”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
70. ”Andej dhe këndej kohës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
71. “Zëri i heshtjes”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
72. “Kush i lexoi letrat prej erës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
73. “Fluturimi i korbave në netët pa hënë”, prozë poetike, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
74. “Koha e ime dhe koha e jote”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 75.” Diku te një baladë”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
76. “ Sonte çdo gjë po i përngjan lotëve”,Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 77 “ Ky def prej hëne”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 78.“Pyesni zogjtë në ikje ”,Poezi , Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot 2013
- 79 “ Fërfërimë gjethesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

67. “Çast në fund të stinës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
68. “Si të flas me drurët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
69. “Më pëlqejnë mendimet e tua”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
70. ”Andej dhe këndej kohës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
71. “Zëri i heshtjes”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
72. “Kush i lexoi letrat prej erës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
73. “Fluturimi i korbave në netët pa hënë”, prozë poetike, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
74. “Koha e ime dhe koha e jote”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 75.” Diku te një baladë”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
76. “ Sonte çdo gjë po i përngjan lotëve”,Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 77 “ Ky def prej hëne”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 78.“Pyesni zogjtë në ikje ”,Poezi , Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot 2013
- 79 “ Fërfërimë gjethesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

80. “Refrene yjesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
81. “Te delta e mjellmave”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
82. “Rinjohja”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
83. “Diku në fund të një fillimi”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
84. “Mëkati i hijes”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
85. “Një zog prej uji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
86. “Asnjë fjalë nuk frymon”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
87. “Daullet e një nate”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
88. “Sytë e gurtë të erës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
89. “Kur dehen perënditë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
90. “Fjetëm njëqind shekuj” Prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
91. “Krakëllimat e natës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

80. “Refrene yjesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
81. “Te delta e mjellmave”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
82. “Rinjohja”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
83. “Diku në fund të një fillimi”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
84. “Mëkati i hijes”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
85. “Një zog prej uji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
86. “Asnjë fjalë nuk frymon”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
87. “Daullet e një nate”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
88. “Sytë e gurtë të erës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
89. “Kur dehen perënditë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
90. “Fjetëm njëqind shekuj” Prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
91. “Krakëllimat e natës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

92. “Ndjekësit e enigmave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
93. “Atdheu i paçmuar” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
94. “Psalm i harruar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
95. “Për kë po bie moj kambanë”, Poezi Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
96. “Mbi flokët e ullukëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
97. “Menatë vijnë lejlekë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
98. “Loti i gotës së dehur”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
99. “Stina asnjënëse”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
100. “Dëneste bashkë me erën” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
101. “Druri i pikëlluar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
102. “Një grusht dashuri”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
103. “Lëreni zërin tim”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
104. “Shi në qytetin tim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

92. “Ndjekësit e enigmave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
93. “Atdheu i paçmuar” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
94. “Psalm i harruar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
95. “Për kë po bie moj kambanë”, Poezi Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
96. “Mbi flokët e ullukëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
97. “Menatë vijnë lejlekë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
98. “Loti i gotës së dehur”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
99. “Stina asnjënëse”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
100. “Dëneste bashkë me erën” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
101. “Druri i pikëlluar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
102. “Një grusht dashuri”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
103. “Lëreni zërin tim”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
104. “Shi në qytetin tim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

105. “Si trenat e verbër ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
106. “Zjarri i malli tim ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
107. “Kur teshtin era”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
108. “Mbi shpirtin e erës pagane”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
109. “Nëpër gjymtyrët e mjegullave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 110”Ajo nuk erdhi sonte” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 111.”Një hënë e zhveshur”,Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
112. “Nëpër plasaritjet e mureve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 113.”Mes telave gjembor ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” ,Prishtinë, 2015
114. “Të vizatosh një zog në mur”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 115.” Nuk flenë as kuajt e dehur” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 116.”Fluturojnë zogjtë e verbër ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
117. “Një shi prej bryme” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015

105. “Si trenat e verbër ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
106. “Zjarri i malli tim ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
107. “Kur teshtin era”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
108. “Mbi shpirtin e erës pagane”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
109. “Nëpër gjymtyrët e mjegullave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 110”Ajo nuk erdhi sonte” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 111.”Një hënë e zhveshur”,Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
112. “Nëpër plasaritjet e mureve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 113.”Mes telave gjembor ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” ,Prishtinë, 2015
114. “Të vizatosh një zog në mur”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 115.” Nuk flenë as kuajt e dehur” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 116.”Fluturojnë zogjtë e verbër ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
117. “Një shi prej bryme” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015

118. “Në prehrin e pemëve” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
119. “Zëri i largët i shiut”, Poezi
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
120. “Yjet e ngrira të kujtesës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
121. “Thirrmat e hijeve”, Poezi, Shtëpia
Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
122. “Dritaret e verbëta”, Poezi, Shtëpia
Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
123. “Përtej portave të mbyllura”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
124. “Malli i etjes” Poezi, Shtëpia Botuese
“TREND”, Prishtinë, 2016
125. “Kur qajnë pemët”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
126. “Të dielave në qytetin tim”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
127. “Nëpër brigjet e kujtesës” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
128. “Rrugës qante një stërqok”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
129. “Kali im prej bore”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
130. “Përballë hijes së mollës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
131. “Jehu i zërave”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

118. “Në prehrin e pemëve” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
119. “Zëri i largët i shiut”, Poezi
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
120. “Yjet e ngrira të kujtesës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
121. “Thirrmat e hijeve”, Poezi, Shtëpia
Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
122. “Dritaret e verbëta”, Poezi, Shtëpia
Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
123. “Përtej portave të mbyllura”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
124. “Malli i etjes” Poezi, Shtëpia Botuese
“TREND”, Prishtinë, 2016
125. “Kur qajnë pemët”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
126. “Të dielave në qytetin tim”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
127. “Nëpër brigjet e kujtesës” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
128. “Rrugës qante një stërqok”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
129. “Kali im prej bore”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
130. “Përballë hijes së mollës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
131. “Jehu i zërave”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

132. “Në kujtesën e pemëve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
133. “Më mirë një gjysmë ëndrrë”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
134. “Një dry prej dylli” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016.
135. “Në anën tjetër të mendjes”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
136. “Sa shumë ethe pat dimri sivjet”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
137. “Enigmat e kashelashave”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
138. “Nuk i them unë dot kësaj liri”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
139. “Fluturat prej letre”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
140. “Fluturimi i gjinkallës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
141. “Kumritë prej deltine”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2016
142. “Më pritni te baladat e gurit”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017.
143. “Trenat këtu gjithmonë vonohen”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
144. “Lulëzojnë gjethet e ullinjve”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017
145. “Teatri antik i kujtesës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

132. “Në kujtesën e pemëve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
133. “Më mirë një gjysmë ëndrrë”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
134. “Një dry prej dylli” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016.
135. “Në anën tjetër të mendjes”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
136. “Sa shumë ethe pat dimri sivjet”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
137. “Enigmat e kashelashave”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
138. “Nuk i them unë dot kësaj liri”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
139. “Fluturat prej letre”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
140. “Fluturimi i gjinkallës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
141. “Kumritë prej deltine”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2016
142. “Më pritni te baladat e gurit”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017.
143. “Trenat këtu gjithmonë vonohen”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
144. “Lulëzojnë gjethet e ullinjve”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017
145. “Teatri antik i kujtesës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

146. "Portreti i lirisë", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
147. "Një stinë delikate", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
148. "Te ullishtat e vjetra ", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2017
149. "Ishim të lumtur si gjinkallat", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
150. "Pikëllimet e rrënjëve", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2017
151. "Telat e shirave " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
152. "Një stuhi prej bryme", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2018
153. "Sonte s'ka dashuri " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
154. "i shëmbëllente pluhurit kozmik", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2018
155. "Llamburite atdheu i plagosur" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
156. "Gurët e pjekur shtatë herë" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
157. "Kur të dalë nga kjo stinë" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
158. "Ishin thyer te gjitha urat " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018

146. "Portreti i lirisë", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
147. "Një stinë delikate", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
148. "Te ullishtat e vjetra ", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2017
149. "Ishim të lumtur si gjinkallat", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
150. "Pikëllimet e rrënjëve", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2017
151. "Telat e shirave " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
152. "Një stuhi prej bryme", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2018
153. "Sonte s'ka dashuri " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
154. "i shëmbëllente pluhurit kozmik", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2018
155. "Llamburite atdheu i plagosur" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
156. "Gurët e pjekur shtatë herë" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
157. "Kur të dalë nga kjo stinë" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
158. "Ishin thyer te gjitha urat " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018

159. "Gjethi i këputur në vjeshtë " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
160. "Ti mundesh nëse do" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
161. "Pëllumbat prej rrufeve", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
62. "Diku në zbrazëtinë e ndërgjegjes", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
163. "Retë e dendura të kujtesës ", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
163. "Retë e dendura të kujtesës ", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
164. " Pak diell e shumë acar", poezi, Shtëpia Botuese TRENDI", Prishtinë, 2019
165. "Kur kyçen yjet e harresës ", poezi, Shtëpia Botuese TRENDI", Prishtinë, 2019

159. "Gjethi i këputur në vjeshtë " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
160. "Ti mundesh nëse do" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
161. "Pëllumbat prej rrufeve", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
62. "Diku në zbrazëtinë e ndërgjegjes", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
163. "Retë e dendura të kujtesës ", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
163. "Retë e dendura të kujtesës ", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
164. " Pak diell e shumë acar", poezi, Shtëpia Botuese TRENDI", Prishtinë, 2019
165. "Kur kyçen yjet e harresës ", poezi, Shtëpia Botuese TRENDI", Prishtinë, 2019

PËRMBAJTJA:**Cikli i parë****Kur kyçen yjet e harresës..... 9**

Përse bëzan si nata e verbër.....	11
Kënga e mjellmës së bardhë.....	12
Kur më ngufat kujtesa.....	13
Kyçi yjet e harresës.....	14
Në vazon e kujtimeve të erës.....	15
Asnjë njeri nuk pashë rrugëve.....	16
Nga dritarja shikoj kopshtin e fëmijërisë.....	17
Mbrëmë nuk pata kohë.....	18
Avionët tej oqeanik.....	19
Myshqet i ndërruan ngjyrat.....	20
Breshëri derdhej nëpër sini.....	21
Ishte koha e vdekjeve.....	22
Secila me arnat e veta.....	23
Dënosa edhe dymijë vjet.....	24
Ose nga injoranca.....	25
Si në ndonjë karnaval kufomash.....	26
Shikojmë përtej dritës.....	27
Të arratiset nga vetvetja.....	28
Është vetëm hija e jote.....	29
Ledhatonte lëkurën e saj të lakuriqe.....	30
Ku shtrihem si dua unë.....	31

PËRMBAJTJA:**Cikli i parë****Kur kyçen yjet e harresës..... 9**

Përse bëzan si nata e verbër.....	11
Kënga e mjellmës së bardhë.....	12
Kur më ngufat kujtesa.....	13
Kyçi yjet e harresës.....	14
Në vazon e kujtimeve të erës.....	15
Asnjë njeri nuk pashë rrugëve.....	16
Nga dritarja shikoj kopshtin e fëmijërisë.....	17
Mbrëmë nuk pata kohë.....	18
Avionët tej oqeanik.....	19
Myshqet i ndërruan ngjyrat.....	20
Breshëri derdhej nëpër sini.....	21
Ishte koha e vdekjeve.....	22
Secila me arnat e veta.....	23
Dënosa edhe dymijë vjet.....	24
Ose nga injoranca.....	25
Si në ndonjë karnaval kufomash.....	26
Shikojmë përtej dritës.....	27
Të arratiset nga vetvetja.....	28
Është vetëm hija e jote.....	29
Ledhatonte lëkurën e saj të lakuriqe.....	30
Ku shtrihem si dua unë.....	31

Kur ndizen qirinjtë e kujtesës.....	33
I grumbullonin lekat e kujtimeve.....	34
Na kujtohen varret e gjyshërve.....	35
Ishte njeri i lig.....	36

Cikli i dytë

Me gllënjken e mallit.....	37
-----------------------------------	-----------

Sonte nata qenka e gjatë.....	39
Ardhja e juaj ma trazoi gjumin.....	40
Nga shtambat e sirenave.....	41
Dukem i huaj në shtëpinë time.....	42
Atë ditë nuk binte shi.....	44
Kalorësit e patrembur.....	45
Kurse shpresa në çdo hap.....	46
Kuajt e Bardhë të rrufeve.....	47
Dikush prej nesh.....	48
2.....	49
Me dalë në xhade.....	50
U deshtë t'i përvjelim mëngët.....	51
Do mbetesh edhe pa ata dy gishta.....	52
Me gllënjken e mallit.....	53
Dua të jem kufomë dhe flutur.....	54
Dimrat këtu janë zogj të heshtur.....	55
Pragje kujtime flokësh.....	56
I huaji nën lëkurën e grisur.....	57
Ishte një kohë e trishtuar.....	58
Mu për atë çast hyjnor.....	59

Kur ndizen qirinjtë e kujtesës.....	33
I grumbullonin lekat e kujtimeve.....	34
Na kujtohen varret e gjyshërve.....	35
Ishte njeri i lig.....	36

Cikli i dytë

Me gllënjken e mallit.....	37
-----------------------------------	-----------

Sonte nata qenka e gjatë.....	39
Ardhja e juaj ma trazoi gjumin.....	40
Nga shtambat e sirenave.....	41
Dukem i huaj në shtëpinë time.....	42
Atë ditë nuk binte shi.....	44
Kalorësit e patrembur.....	45
Kurse shpresa në çdo hap.....	46
Kuajt e Bardhë të rrufeve.....	47
Dikush prej nesh.....	48
2.....	49
Me dalë në xhade.....	50
U deshtë t'i përvjelim mëngët.....	51
Do mbetesh edhe pa ata dy gishta.....	52
Me gllënjken e mallit.....	53
Dua të jem kufomë dhe flutur.....	54
Dimrat këtu janë zogj të heshtur.....	55
Pragje kujtime flokësh.....	56
I huaji nën lëkurën e grisur.....	57
Ishte një kohë e trishtuar.....	58
Mu për atë çast hyjnor.....	59

Si rrënjët lëshuan lastarë.....	60
Frenoni vetveten.....	61
Ditari i fshehur.....	62
Në sytë e piktorit anonim.....	63
Më dukeshin si puthjet e tua.....	64
Një muzikë e lashtë pagane.....	65
Për të mbërri në atdhe.....	66

Cikli i tretë

Nën rrënjët e hardhive.....	67
------------------------------------	-----------

Linde dhe vdiqe duke kënduar.....	69
2.....	70
E varrosin vetveten.....	71
Ata nuk ishin më njerëz.....	72
Gota sërish do mbetet gjithmonë e zbrazët.....	73
Çfarë nuk pamë nëpër rrugët tona.....	74
Ofshante edhe Drini i Zi.....	75
Na afrohen kur u duhen votat tona.....	77
Derdhet kripa e bardhë.....	78
Vetëm në vjeshtë.....	79
Nën rrënjët e hardhive.....	80
Nga sytë e sterrës.....	81
Një vorbull të verbët.....	82
Është femër ose hyri.....	83
Një flutur krah djegur.....	84
Pas saj vraponin rigat e imta.....	85

Si rrënjët lëshuan lastarë.....	60
Frenoni vetveten.....	61
Ditari i fshehur.....	62
Në sytë e piktorit anonim.....	63
Më dukeshin si puthjet e tua.....	64
Një muzikë e lashtë pagane.....	65
Për të mbërri në atdhe.....	66

Cikli i tretë

Nën rrënjët e hardhive.....	67
------------------------------------	-----------

Linde dhe vdiqe duke kënduar.....	69
2.....	70
E varrosin vetveten.....	71
Ata nuk ishin më njerëz.....	72
Gota sërish do mbetet gjithmonë e zbrazët.....	73
Çfarë nuk pamë nëpër rrugët tona.....	74
Ofshante edhe Drini i Zi.....	75
Na afrohen kur u duhen votat tona.....	77
Derdhet kripa e bardhë.....	78
Vetëm në vjeshtë.....	79
Nën rrënjët e hardhive.....	80
Nga sytë e sterrës.....	81
Një vorbull të verbët.....	82
Është femër ose hyri.....	83
Një flutur krah djegur.....	84
Pas saj vraponin rigat e imta.....	85

Ajo si një Fantazmë kalonte trotuareve..... 86
Ishte harruar edhe nga pushteti..... 87

Ajo si një Fantazmë kalonte trotuareve..... 86
Ishte harruar edhe nga pushteti..... 87